

עת"מ 15104-06-19
בפני כב' השו' ע. שחם

בבית-המשפט המחוזי בירושלים
בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

בעניין: עתירה על-פי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998

העותרות: 1. הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ, ח.פ. 510015449

ע"י ב"כ עוה"ד טל ליבליך
משרד ליבליך – מוזר עו"ד
מרחוב הנמל 40 ת"א ת.ד. 300 ת"א 61002
טלפון: 03-5442370, פקס: 03-5442375

2. הצלחה – לקידום חברה הוגנת (ע"ר)

ע"י ב"כ עו"ד אלעד מן
מרח' מנחם בגין 7 (קומה 13)
רמת גן 52681, ת"ד 49333
טל: 03-6114486, פקס: 03-6114486

- נגד -

המשיב: 1. משרד ראש הממשלה
2. פרח מכלוף – הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה
3. נעמה שולץ, מנכ"לית משרד ראש הממשלה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)
רחוב מח"ל 7 (קומה 1), מעלות דפנה, ירושלים
טלפון 073-3920000, פקס 02-6468053

4. ראש הממשלה לשעבר, חה"כ בנימין נתניהו

ע"י עו"ד ד"ר יוסי כהן ואח'
דרך מנחם בגין 144, תל אביב
(בניין מידטאון משרדים - קומה 31. ת.ד. 76)
טלפון: 03-5168484, פקס: 03-5166066
דוא"ל: office@yossi-cohen.co.il

בקשה בהתאם לפקודת ביזיון בית משפט

בקשה זו מטעם העותרות, מוגשת בלב כבד ובליט ברירה, נוכח העניינים וההתפתחויות שיתוארו להלן. במסגרתה יתבקש בית המשפט הנכבד, ליתן סעד לעותרות בהתאם לפקודת ביזיון בית המשפט. כל זאת מהטעמים והנימוקים הבאים:

ואלו נימוקי הבקשה:

1. ביום 12.5.2021 ניתן פסק דין בעתירה זו, המחייב את המשיבים 1 ו 4 למסור את יומני המשיב 4 לשנים 2015-2018 בהתאם לאמור בפסק הדין. בסעיף 18 לפסק הדין נקבע כך מפורשות:

18. עקרונות אלו יחולו הן ביחס למסירת יומני 2016-2018, הן ביחס ליומן 2015 שכבר נמסר. התוצאה היא כי על המשיבים למסור לידי העותרות את יומני 2016-2018 בפורמט ניתן לחיפוש בדומה ליומן שכבר נמסר, וכן גרסה עדכנית של יומן 2015 לאחר הסרת ההשחרות במקרים דוגמת אלה שפורטו לעיל.

--- פסק הדין מיום 12.5.2021 מצורף ומסומן א'.

2. לאחר עיכובים ובקשות דחיה שונות שעליהן נתן בית המשפט הנכבד את דעתו, נמסרו בסופו של דבר לעותרות יומניו של המשיב 4, לשנים 2016-2018, אך יומנו לשנת 2015 לא נמסר בגרסה עדכנית כמצוות פסק הדין ובית המשפט הנכבד.

3. מאז מסירת היומנים החלקית ולמרות פניות שונות למשיבים ובאי כוחם, מצד ב"כ העותרת 2, לא הואילו המשיבים למלא את חובתם לפסוק פסק הדין. ודוק – לדברים חומרה יתרה נוכח העובדה כי לאחר מתן פסק הדין ובשל העובדה שבקשות נוספות של העותרת 2 לקבלת יומני המשיב 4 לתקופה העוקבת (2019-2021 עד מועד סיום כהונתו כראש הממשלה), לא נענו גם הן, הגישה העותרת 2 עתירה נוספת (עת"מ 22-03-21177 הצלחה – לקידום חברה הוגנת (ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה ואח').

4. בעתירה זו התקיים דיון ביום 9.5.2022 ושם הודגש חוסר שיתוף הפעולה של המשיבים בכל הנוגע לטיפול בבקשות (ראו דברי ב"כ העותרת שם, העותרת 2 דכאן בעמ' 3 לפרוטוקול מול שורות 34-22):

ב"כ העותרת ממשיך: לצורך הרקע אציין כי במהלך הדיונים בתיק הקודם, דהיינו, התיק שנדון בפני השופט שחם, ולאחר פסק הדין, במהלך הדיון בתיק, התבקשו פעמיים דחיות לעניין יישום פסק הדין וזאת משום שהמשיב 3 לא ביצע את הפעולות שאפשרו או היו צריכות לאפשר את מסירת היומן. חלק מהארכות שהתבקשו גם לצורך מתן התגובות לבית המשפט בהליך הבירור, נגעו לאילוצים של בא כוחו. אני מניח שאלו הם העניינים שמוזכרים באותן התכתובות. אנחנו נעתרו דאז להארכות. אנחנו יודעים על מה מדובר, אנחנו לא חושבים שמדובר במידע סודי. אני רוצה את כל המכתב חוץ מהחלקים שבית המשפט יסבור לגביהם שיש פגיעה בפרטיות, כי כל השאר הוא בעל חשיבות לאור ההתנהלות בעקבות פסק הדין הקודם ולקראת מתן היומנים. יותר מזה, פסק הדין של השופט שחם עד היום לא יושם במלואו. בסעיף 18 בפסק הדין הורה השופט שחם שגם יומן 2015 שנמסר במהלך ההליך, בטרם פסק הדין, יימסר מחדש בהתאם להוראות פסק הדין. מסרו בחודש מרץ את 2015, בחודש מאי ניתן פסק הדין, בפסק הדין נמסר איך למסור את היומנים ונאמר שגם יומן 2015 יוגש מחדש בהתאם לאותן הוראות. זה לא בוצע עד היום. גם לגבי יומנים של 2016-2018 בלשון המעטה, מידת שיתוף הפעולה והקידום של העניין הייתה מוגבלת מאוד.

--- העתק הפרוטוקול מיום 9.5.2022, מצורף ומסומן ב'.

5. בסופו של יום, גם בעתירה המאוחרת ניתן פסק דין לטובת העותרת, המחייב את מסירת היומנים המאוחרים יותר. העותרת ממתינה עדיין לביצוע פסק הדין ועולה החשש כי גם לגבי יחרגו המשיבים מן המועדים שנקצבו להם למסירת היומנים (התכתובות נשוא פסק הדין כבר נמסרו לעותרת).

--- פסק הדין מיום 30.5.2022 מצורף ומסומן ג'.

צו מכח פקודת בזיון בית המשפט

6. המשיבים 1 עד 3 הם רשות מרשויות השלטון. הם חלק מהרשות המבצעת ונושאי תפקידים בה ומשמשים "יחידה חוקתית" במסגרת תפקידם. המשיב 4 הוא בעל העניין שנקבע בפסק הדין בעתירה זו כי עליו לבצע פעולות שונות לשם קידום קיומו של פסק הדין.

7. החובה לציית לפסקי דינו של בית המשפט הנכבד, חלה גם על רשויות המדינה, בפרט מקום שבו היא מהווה צד להליך. בבג"ץ 5711/91 פורז נ' יו"ר הכנסת, פ"ד מו(1) 299, 308 (1991) כתב כב' הנשיא מ' שמגר:

"משניתן פסק דין חובה לקיימו כלשונו וכרוחו (...) חובה זו עולה מן הדין, והיא ביטוי להכרח להסדיר את חייה של חברה לפי נורמות בסיסיות, המאפשרות קיומה של מסגרת מאורגנת בה שולט החוק".

8. למרבה הצער, התופעה של אי-ציות מצד רשויות המדינה לפסקי דינם של בתי המשפט אינה חדשה. בשנת 2010 פנתה המשנה לשעבר ליועץ המשפטי לממשלה, הגב' יהודית קרפ, ליועץ המשפטי לממשלה, עו"ד יהודה וינשטיין, ועמדה על "הריבוי המצטבר והשיטתי של מקרים, שבהם הממשלה איננה מצייתת לפסקי דין של בית המשפט הגבוה לצדק ובתי המשפט המינהליים בישראל. הצטברות המקרים, שבהם הממשלה, המופקדת על השמירה על שלטון החוק, נותנת יד לאי כיבודו ואף לביזויו, מעלה את החשש שאין המדובר בכשלים מקריים ושוליים של הבירוקרטיה הממשלתית, אלא בתופעה חמורה של התעלמות שיטתית ומודעת מהחובה לקיים פסקי דין".

9. אף בית המשפט העליון עמד על תופעה מצערת זו. בבג"ץ 4805/07 המרכז לפלורליזם יהודי – התנועה ליהדות מתקדמת בישראל נ' משרד החינוך (27.7.2008) כתבה כב' השופטת א' פרוקצ'יה (פסקה 35 לפסק דינה):

"אי כיבוד פסק דין של בית משפט על-ידי אזרח הוא גילוי חמור של פגיעה בשלטון החוק. חמור מכך שבעתיים הוא אי כיבודו של פסק דין על ידי רשות מרשויות השלטון. אכן, "החובה לכבד פסק דין של ערכאה מוסמכת, החלה על כל אדם, חלה ביתר שאת על רשויות השלטון" (הנחיה 6.1003 להנחיות היועץ המשפטי לממשלה מיום 15.6.03). הימנעות רשות שלטונית מציות לפסק-דין של ערכאה שיפוטית הינה מן החמורות ומן המדאיות שבסכנות האורבות לשלטון החוק במדינה דמוקרטית ... העיקרון המהותי של שלטון החוק בנוי על התודעה כי השלטון עצמו, ככל אזרח, כפוף לחוק ואינו מורם מעליו ... מדינה שבה רשות שלטונית נוטלת את החוק לידיה – ברצותה, מקיימת צו שיפוטי שניתן נגדה, וברצותה מתעלמת ממנו, היא מדינה שנזרעים בה זרעי פורענות ואנרכיה, ומתפתחת בה תרבות מסוכנת של שלטון כוח ושרירות. רשות שלטונית היא נאמן של הציבור ... ככזו, היא אמורה לשמש אות ומופת לכיבוד החוק ושלטון החוק. עיני הציבור נשואות לרשויות

השלטון ולנושאי המשרה בהן. כיבוד ערכי החוק והמשפט, ופיתוח מסורת של הגנה על ערכי שלטון החוק מושפעים מהתנהגותם. אי קיום הדין, ואי ציות לפסקי דין על ידי רשות שלטונית טומנים בחובם פגיעה ערכית עמוקה לא רק בתשתית הפורמלית של סדרי השלטון והמשטר, אלא גם בליבה של המסורת ותרבות השלטון הראויה, המשמשים דוגמא ומופת להתנהגות הראויה של הפרט בחברה".

10. למקרים נוספים שבהם עמד בית המשפט העליון על כך שהמדינה אינה רואה לציית לפסיקתו של בית המשפט הנכבד, ראו: בג"ץ 11163/03 ועדת המעקב העליונה לענייני הערבים בישראל נ' ראש ממשלת ישראל (החלטה מיום 23.11.2008 וכן החלטה מיום 23.7.2009); בג"ץ 5185/01 מינהל קהילתי לפיתוח בית חנינא ואח' נ' עיריית ירושלים ואח' (החלטה מיום 16.11.2005); בג"ץ 4542/02 עמותת "קו לעובד" נ' ממשלת ישראל (החלטה מיום 24.11.2008 וכן החלטה מיום 24.9.2009).

11. מובן מאליו, כי חובתה הכללית של המדינה לקיים פסק דין, משתרעת גם על מקרים שבהם לא ניתן בתום ההליך השיפוטי צו עשה נגד המדינה, אלא שהעתירה נדחית או נמחקת על יסוד מצג עובדתי ומשפטי שהמדינה מציגה בפני בית המשפט הנכבד. דברים אלו מתחזקים ומתחדדים, מקום בו התקבלה העתירה והסתיימה בצו מוחלט ובפסק דין.

12. סעיף 6(1) לפקודת ביזיון בית המשפט, קובע כלהלן:

"בית המשפט העליון, בית משפט מיוחד שנתכונן עפ"י סעיף 55 של דבר המלך במועצה על ארץ ישראל, 1922, בית המשפט המחוזי ובית משפט השלום, תהא להם הסמכות לכופ אדם בקנס או במאסר לציית לכל צו שניתן על ידם והמצוה לעשות איזה מעשה או האוסר לעשות כל מעשה".

13. בתי משפט שונים הביעו את עמדתם, לא פעם, כי פקודת ביזיון בית המשפט חלה גם על המדינה. "ציות להחלטות בית המשפט הוא תנאי ובסיס לקיומה של חברה מתוקנת, המכבדת ערכי יסוד" (עת"מ (ת"א) 1293/04 דומברובסקי ווג'מיש נ' שר הפנים (1.6.2004)). באותו פסק דין נקבע עוד כי מקום בו ניתן לאתר באמצעים סבירים את זהות המפירים של הצו, לא יהסס בית המשפט ליישם את הוראות הפקודה, בנסיבות המתאימות, אף על אורגנים של המדינה.

14. בבג"ץ 1020/99 דואק ואח' נ' ראש עיריית קריית ביאליק, פ"ד נה(2) 602 התקבלה בקשה לפי פקודת ביזיון בית המשפט שהוגשה נגד ראש עיריית קריית ביאליק ונגד העירייה. בית המשפט נמנע אמנם מהטלת סנקציות על-פי הפקודה, אולם לא התעורר ספק שהוא מוסמך לעשות כן. לעניין זה ראו גם: דברי כב' הנשיאה ד' ביניש בבג"ץ 1748/06 ראש עיריית דהרייה נ' מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית (14.12.2006).

15. לשם השלמת התמונה, יוער כי בית המשפט העליון טרם הכריע פוזיטיבית בסוגייה העקרונית האם פקודת ביזיון בית משפט חלה במישרין גם על המדינה. ראו לעניין זה: בג"ץ 1483/13 באר טוביה – מושב עובדים

להתיישבות חקלאית שיתופית בע"מ נ' רשות מקרקעי ישראל (14.7.2015), פס' 9 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז.

16. לצד זאת, יודגש כי לגישה של המדינה עצמה, כפי שהובעה במספר רב של הליכים משפטיים, המדינה מחויבת לכבד פסקי דין ולציית אחר צווים שיפוטניים שניתנים על-ידי הערכאות המשפטיות השונות. לעניין זה, לשם הדוגמה, ראו סעיף 4 לתגובה מטעם המדינה לבקשה לפי פקודת ביזיון בית משפט במסגרת בג"ץ 2364/17 יאיר סדקה נ' מפקד מחוז מרכז במשטרה, מיום 12.6.2017.

17. משבית המשפט מוסמך להטיל סנקציות על המשיבים בהתאם לפקודת ביזיון בית משפט, הרי הוא מוסמך לקבוע כי המדינה הפרה במישרין את פסק דינו של בית המשפט הנכבד כפי שניתן ותכליתו להעניק לעותרות את הסעד המבוקש.

18. במקרה שלפנינו, עושים למרבה הצער המשיבים דין לעצמם. כאמור לעיל. זהו מקרה מובהק המצדיק מהלכי אכיפה שיפוטניים, דוגמת מתן הסעדים המפורטים בפקודת ביזיון בית משפט, לצד כל סעד נוסף הנדרש בנסיבות העניין, שבית המשפט יראה לנכון לתיתו. זאת במיוחד נוכח הסחבת שבה נוקטים המשיבים בעניין שלפנינו ולביטוי הביקורתי שעניין זה קיבל ביטוי בהחלטותיו של בית המשפט הנכבד, לאורך ניהול ההליך ולאחר מתן פסק הדין.

סיכום

19. בנסיבות אלה, מתבקש בית המשפט הנכבד מתבקש לזמן את המשיבים ללא דיחוי להתייצב בפניו, וליתן צווים בהתאם, הנראים בעיניו נחוצים, מתוך התכלית שעניינה וידוא כי ימולא פסק הדין שניתן בעתירה זו, לעניין המסירה המחודשת של יומן 2015.

20. כמו כן, יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת ובשכר טרחת עו"ד כדין, בשל מחדלי המשיבים שהובילו לצורך בהגשת בקשה זו.

21. בקשה זו אינה נתמכת בתצהיר שכן היא נשענת על הוראות פסק הדין, פרוטוקולים ופסק הדין בעתירה המאוחרת.

22. מן הדין ומן הצדק להיעתר למבוקש.

אלעד מן, עו"ד
מחוז בית דין
5249242
בית דין תל אביב-יפו
13.06.2017

אלעד מן, עו"ד

ב"כ העותרת 2

ב/
אלעד מן, עו"ד
מחוז בית דין
5249242
בית דין תל אביב-יפו
13.06.2017

ט. ליבליך, עו"ד

ב"כ העותרות 1

נספח א'

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 15104-06-19 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

בפני כבוד השופט עודד שחם

עותרים

1. הוצאת עתון הארץ בע"מ

על ידי ט' ליבליך, עו"ד, וב' לאודון, עו"ד

2. הצלחה – לקידום חברה הוגנת (ע"ר)

על ידי א' מן, עו"ד

נגד

משיבים

1. משרד ראש הממשלה

2. שקד פרידריך לבטוב- הממונה על יישום חוק חופש המידע במשרד ראש הממשלה

על ידי מ' בראון, עו"ד, מפרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

3. מר בנימין נתניהו, ראש ממשלת ישראל

על ידי ד"ר י' כהן, עו"ד

פסק דין מתוקן¹

- 1
- 2 בפני עתירה מנהלית לפי חוק חופש המידע, התשנ"ח-1998 (להלן – חוק חופש המידע או
- 3 החוק).
- 4 1. העותרת 1 היא הוצאת עיתון "הארץ" בע"מ (להלן – העותרת 1). העותרת 2 היא עמותת
- 5 "הצלחה – התנועה הצרכנית לקידום חברה כלכלית הוגנת" (להלן – העותרת 2; ביחד ייקראו
- 6 השתיים להלן – העותרות). העותרות פנו אל המשיבים 1-2 (משרד ראש הממשלה והממונה על
- 7 יישום חוק חופש המידע במשרד, להלן – המשיבים) בבקשות לפי חוק חופש המידע (31.12.18,
- 8 העותרת 1; 10.1.18, 31.12.18, העותרת 2). עניינן של הבקשות במסירת מידע מתוך יומנו של

¹ החלטה, 13.5.21.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 15104-06-19 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ראש הממשלה, מר בנימין נתניהו. בבקשת העותרת 2 התבקשה גם מסירת יומניהם של שרים
2 וסגני שרים במשרד ראש הממשלה ושל מנכ"ל המשרד.
- 3 2. בעת הגשת העתירה, לא ניתנה החלטה בבקשות. לאחר הגשת העתירה, ניתנה החלטה
4 (7.10.19), בה התקבלו הבקשות באופן חלקי. בהמשך לכך, ובעקבות הצעות שהוצעו בדיון מיום
5 23.11.20, הגיעו הצדדים למספר הסכמות, אשר הביאו לצמצום יריעת המחלוקת. בהמשך
6 להסכמות אלו נמסר לעותרות, בפורמט יומי "מושחר" אך בר חיפוש, יומן ראש הממשלה לשנת
7 2015. כן נמסרו יומניהם של סגן השר (במשרד ראש הממשלה) לשעבר, מר מייקל אורן, ושל
8 מנכ"ל משרד ראש הממשלה לשעבר, מר אלי גרונר.
- 9 3. בשלב הנוכחי, הנושאים שנותרו שנויים במחלוקת הם שלושה: א. מסירת יומני ראש הממשלה
10 לשנים 2016-2018 בפורמט "מושחר" (בדומה למתכונת בה נמסר היומן לשנת 2015). ב. מסירת
11 נתונים מצרפיים מתוך יומני ראש הממשלה לשנים 2015-2018, בנוגע לפגישות עם עורכי דינו.
12 ג. מסירת יומנו של השר לשעבר מר איוב קרא.
- 13 4. על דעת כלל הצדדים, ניתן פסק הדין על פי החומר שבתיק וללא קיום דיון נוסף.
- 14 5. נקודת המוצא הנורמטיבית לדיון מצויה בהוראות חוק חופש המידע. החוק מעגן את זכותם
15 של אזרחי המדינה ותושביה לקבל מידע מרשויות הציבור. סעיף 1 לחוק קובע כי "לכל אזרח או
16 תושב הזכות לקבל מידע מרשות ציבורית...", וזאת מבלי שהוא נדרש לציין את הטעם שבבסיס
17 בקשתו (סעיף 7(א) לחוק). בבסיסה של הזכות לקבלת מידע מספר טעמים. ראשית, הזכות למידע
18 נתפסת כחיונית לצורך מימוש הזכות החוקתית לחופש ביטוי והבעת דעה. שנית, היא מהווה תנאי
19 להגשמתה של זכות הציבור לדעת. שלישית, היא משקפת את הרציונל הרואה את המידע המוחזק
20 בידי רשויות הציבור כשייך לציבור, ואת הרשות המחזיקה במידע כנאמן עבור הציבור (עע"ם
21 7024/03 עו"ד גבע נ' גרמן (6.9.2006), בפסקה 12 לפסק דינה של כב' השופטת ע' ארבל).
- 22 6. ככל עיקרון משפטי, גם עיקרון חופש המידע אינו חסר גבולות. יש לו סייגים הקבועים בדין
23 (ראו עע"ם 1825/02 מדינת ישראל נ' איגוד בתי אבות - א.ב.א., פ"ד נט(3) 726 (2005)).
24 סעיפים 8 ו-9 לחוק מונים שורה של סייגים המצרים את גבולותיה של הזכות האמורה. לענייננו,
25 רלוונטיים מספר סייגים, אשר יידונו בהמשך. עוד יש לציין כי על פי סעיף 13 לחוק, כאשר המידע
26 המבוקש כולל פרטים על צד שלישי אשר מסירתם עלולה לפגוע בצד השלישי, רשאי הצד

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-06-15104 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 השלישי להתנגד למסירת המידע ולטעון שאין למסור את המידע "מכוח הוראות סעיף 9 או
- 2 הוראות כל דין".
- 3 7. על רשות ציבורית המתבקשת למסור מידע על פי החוק לקבל החלטה העומדת באמות המידה
- 4 של המשפט המנהלי, ובכלל זה סבירות ומידתיות (ע"מ 9135/03 המועצה להשכלה גבוהה נ'
- 5 הוצאת עיתון הארץ, פ"ד ס(4) 217 (2006), בפסקה 22 לפסק דינה של כב' השופטת א' חיות).
- 6 החלטת הרשות נתונה לביקורת שיפוטית. בגדר זה, בית המשפט רשאי להורות על מתן מידע
- 7 מבוקש, כולו או חלקו ובתנאים שיקבע, אם לדעתו העניין הציבורי בגילוי המידע, עדיף וגובר על
- 8 הטעם לדחיית הבקשה, ובלבד שגילוי המידע אינו אסור על פי דין (סעיף 17(ד) לחוק; ראו עניין
- 9 איגוד בתי אבות הנ"ל, פסקה 64 לפסק הדין).
- 10 8. על רקע עקרונות כלליים אלו, אפנה לבחון את טענות הצדדים ביחס לנושאים שבמחלוקת.
- 11 9. יומני 2016 - 2018. כפי שצוין לעיל, המשיבים הסכימו למסירתו של יומן ראש הממשלה לשנת
- 12 2015, בפורמט מושחר. לצד זאת, המשיבים מתנגדים למסירת היומנים לשנים האמורות.
- 13 התנגדות המשיבים מבוססת על הסייג הקבוע בסעיף 8(1) לחוק חופש המידע, המתיר לרשות
- 14 לדחות בקשה שהטיפול בה מצריך הקצאת משאבים בלתי סבירה. לעניין זה נטען כי מסירת היומן
- 15 לשנת 2015 חייבה בדיקה יומית דקדקנית ביומן, אשר ארכה זמן רב בשל מגוון הנושאים העולים
- 16 ממנו. נטען כי בכלל זה נדרשו גורמי המקצוע לבחון השחרת מידע שאין למסרו מטעמי ביטחון,
- 17 יחסי חוץ ופרטיות, תוך בחינה של גורמים ביטחוניים ומשפטיים. על פי הנטען, היקף השעות
- 18 שנדרש לטיפול בבקשה ביחס לשנת 2015 עמד על כ-159 שעות עבודה של גורמים שונים
- 19 במשרד. נטען כי היקף זה מלמד כי מסירת היומן גם לשנים 2016-2018 תהיה כרוכה בהקצאת
- 20 משאבים בלתי סבירה, המסיטה את עובדי המשרד משימותיהם העיקריות.
- 21 10. אין בידי לקבל עמדה זו של המשיבים. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי על מנת לעמוד
- 22 בדרישת סעיף 8(1) לחוק, על הרשות להוכיח כי גילוי המידע "הביא להסטה של משאב קיים
- 23 באופן היוצר הכבדה ממשית על הרשות במילוי משימתה העיקרית" (ע"מ 2398/08 מדינת
- 24 ישראל - משרד המשפטים נ' סגל, פ"ד סד(3) 666 (2011), בפסקה 29 לפסק דינה של כב'
- 25 השופטת מ' נאור). עוד נפסק כי "ניתן לקבוע כי מסירת המידע תביא להקצאה בלתי סבירה של
- 26 משאבים בשני מצבים: האחד כאשר היקף הדרישה כה רחב עד כי הקצאת המשאבים היא בגדר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-06-15104 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

1 'הדבר מדבר בעדו'. האחר, כאשר הרשות מציגה נתונים עובדתיים לבסס את עמדתה" (עע"ם
2 7744/10 המוסד לביטוח לאומי נ' מנגל, פ"ד סו(1) 116 (2012), בפסקה 7 לפסק דינו של כב'
3 השופט נ' הנדל). בית המשפט העליון הוסיף וציין שם כי "נדמה כי בעידן הדיגיטאלי המקל עד
4 מאוד על אחסון חומר והעברתו ראוי בכל מקרה כי הרשות תציג תשתית עובדתית מסוימת לבסס
5 טענה על פי סעיף 8(1) לחוק".

6 11. במקרה זה, קשה להתרשם כי מדובר בדרישה נרחבת המלמדת מתוך עצמה על כך שהקצאת
7 המשאבים הנדרשת אינה סבירה על פניה. אף כי הוצגו נתונים על אודות היקף העבודה המשוער,
8 לא הוצגה תשתית של ממש המלמדת, כי בראיית כלל המשאבים העומדים לרשות המשיבים
9 והמשימות המוטלות עליהם, מתן המידע יגרום להכבדה ממשית על הרשות במילוי משימתה
10 העיקרית. אכן, מתגובות המדינה (14.3.21, 14.4.21) עולה כי בתהליך בחינתו של המידע
11 מעורבים גורמים רבים. עם זאת, לא הוצגה תשתית המלמדת כי לגבי מי מהם, או לגבי המשרד
12 באופן כולל, היענות לבקשה תוביל להסטה של משאב קיים העלולה ליצור הכבדה ממשית על
13 הרשות.

14 12. יתר על כן. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע, כי לא די בקיומה של הכבדה ממשית על מנת
15 להביא למסקנה כי מדובר בהקצאת משאבים בלתי סבירה. על מנת שהחלטה לסרב למסירת מידע
16 מכוח סעיפים 8 ו-9 לחוק תעמוד במבחן הסבירות, על הרשות לאתר ולבחון את מכלול השיקולים
17 הצריכים לעניין ולאזן ביניהם (עניין המועצה להשכלה גבוהה הנ"ל, בפסקה 22 לפסק הדין;
18 עניין סגל הנ"ל, בפסקה 31). לפיכך, לצורך בחינת השאלה האם הקצאת המשאבים היא בלתי
19 סבירה בנסיבות העניין, יש לערוך איזון בין הטעם הניצב בבסיס הגילוי לבין תמונת המשאבים
20 של הרשות המינהלית (שם). הסבירות נבחנת, בין היתר, לאור האינטרס הציבורי בקבלת המידע
21 לעומת הצורך לאפשר לרשות למלא את תפקידה ביעילות לטובת הכלל (עניין מנגל הנ"ל, בפסקה
22 7 לפסק הדין; עניין סגל הנ"ל, בפסקאות 32 ו-45 לפסק הדין).

23 13. בענייננו, מסירת המידע משרתת אינטרס ציבורי מובהק. כפי שציין בית המשפט העליון אך
24 לאחרונה, כאשר ענייננו בחומרים הנוגעים להתנהלותו של ראש ממשלה מכהן, "מטבע הדברים,
25 לציבור עניין רב בפרסומם" (ע"פ 1682/21 רשת מדיה בע"מ נ' נתניהו (25.4.2021), בפסקה 21
26 לפסק דינו של כב' השופט נ' סולברג; ראו גם עע"ס 7678/16 דרוקר נ' הממונה על יישום חוק
27 חופש המידע במשרד ראש הממשלה (7.8.2017), שם עמד בית המשפט העליון (באותו מקרה,

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-06-15104 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 בקשר עם מידע בנוגע לשיחות טלפון שניהל ראש הממשלה עם בעל שליטה בעיתון ועם עורכו
- 2 הראשי), על חשיבותה של שקיפות ציבורית באשר להתנהלותו של ראש הממשלה (פסקה 27
- 3 לפסק דינו של כב' השופט מ' מזוז)). לא למותר לציין כי המשיבים לא העלו כל טענה ממשית
- 4 להיעדרו של עניין ציבורי במסירת המידע, ואף הסכימו, כאמור, למסירת היומן לשנת 2015.
- 5 14. חרף זאת, בהחלטת המשיבים בדבר דחיית הבקשה ביחס לשנים 2016-2018 (13.3.21), לא
- 6 ניתן ביטוי של ממש לאינטרס הציבורי שבגילוי המידע. אף אין כל אינדיקציה לעריכתו של איזון
- 7 בין השקעת המשאבים הנדרשת לבין העניין הציבורי הממשי שבפרסום.
- 8 15. שילובם של הקשיים, הן במישור התשתית שהונחה, הן במישור השיקולים שנבחנו, מוביל
- 9 למסקנה כי ההחלטה אינה יכולה לעמוד. באין תשתית מוצקה דייה המלמדת על קיומו של סייג
- 10 למסירת המידע, ובהתקיים אינטרס ציבורי כבד משקל במסירתו, ההחלטה מושא העתירה חורגת
- 11 במובהק מד' אמותיו של מתחם הסבירות. באין סייג בדין למסירת המידע, יש להורות, אפוא, על
- 12 מסירת המידע גם ביחס לשנים 2016-2018.
- 13 16. אשר להשחרת מידע ביומנים. נקודת המוצא היא בכך שלא יימסר מידע אשר בגילוי יש חשש
- 14 לפגיעה בביטחון המדינה, ביחסי החוץ שלה, בביטחון הציבור או בביטחון או בשלומם של אדם
- 15 (סעיף 9(א)(1) לחוק חופש המידע), או מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות (סעיף 9(א)(3)
- 16 לחוק). עיינתי במעמד צד אחד במסמכים ושמעתי הסברים באשר לטיב המידע שהושחר. בעיקרו
- 17 של דבר עולה כי מדובר במידע בדבר כניסות, יציאות, זמני התארגנות, נסיעות, מיקום של
- 18 פגישות, וכן עניינים פרטיים או פוליטיים, אשר קיימים טעמים טובים, המוכרים בדין, שלא
- 19 למסרו. הובאה בפניי גם חוות דעת מיום 15.11.20, הנוגעת לסכנה לשלומם של אדם, אותה הבאתי
- 20 בחשבון באישור ההשחרות. בכפוף לאמור בהמשך פסק דין זה, ככלל במידע שהושחר אף לא
- 21 טמון אינטרס ציבורי, אשר יש בו כדי לגבור על האינטרסים העומדים ביסוד הסייגים למסירת
- 22 המידע, שהוכחו במקרה זה.
- 23 17. לקביעה הכללית הנ"ל, על פיה יש בסיס לעיקר הפרטים שהושחרו, מספר חריגים מצומצמים,
- 24 העולים מעיון בחומר:

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-06-15104 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 א. השחרה במספר מקרים של שמות בעלי תפקיד שנפגשו עם ראש הממשלה, כאשר תוארם
- 2 המלא לא הושחר, וממילא שמותיהם של האנשים ידועים ברבים ונגישים לכל (ראו לדוגמה
- 3 1.4.15, 16:00 ; 29.4.15, 15:00). אין הצדקה להשחרת השמות בנסיבות אלה.
- 4 ב. אירוע פומבי רב משתתפים (ראו 11.4, בשעות הערב). על פניו, מדובר באירוע פומבי וגלוי,
- 5 אשר אינו פרטי או פוליטי, ויש יסוד מוצק להניח כי קיומו, כמו גם נוכחות ראש הממשלה בו,
- 6 פורסמו ברבים. אין הצדקה להשחרת אירועים מסוג זה.
- 7 ג. השחרת מיקום של אירועים פומביים רשמיים. הגם שככלל ההשחרה של מיקומים סבירה,
- 8 מטעמים של ביטחון, אין הצדקה להשחרת המיקום כשהוא גלוי ומפורסם ברבים (לדוגמאות
- 9 בולטות ראו אירועים ביום 23.4.21, כגון טקס לחיילים מצטיינים, חידון תנ"ך לנוער או פרס
- 10 ישראל).
- 11 18. עקרונות אלו יחולו הן ביחס למסירת יומני 2016-2018, הן ביחס ליומן 2015 שכבר נמסר.
- 12 התוצאה היא כי על המשיבים למסור לידי העותרות את יומני 2016-2018 בפורמט ניתן לחיפוש
- 13 בדומה ליומן שכבר נמסר, וכן גרסה עדכנית של יומן 2015 לאחר הסרת ההשחרות במקרים דוגמת
- 14 אלה שפורטו לעיל.
- 15 19. פגישות עם עורכי דין. העותרות ביקשו כי יימסרו להן פרטים לגבי קיומן של פגישות ראש
- 16 הממשלה עם עורכי דינו, מיקומן בלו"ז ומשך הזמן שהוקדש להן. במענה להצעת בית המשפט
- 17 כי המידע יימסר באופן מרוכז (אגרגטיבי), ללא פילוח לפי מועדי הפגישות, מיקומן ומשכן
- 18 (הצעה לה מסכימות העותרות), טענו המשיבים כי מדובר בפגישות פרטיות שאינן חלק מפעילותו
- 19 המיניסטריאלית של ראש הממשלה. על פי הטענה, מדובר במידע פרטי אשר אין למוסרו כלל,
- 20 אף לא באופן המתואר, שכן חלה עליו הגנת הפרטיות כאמור בסעיף 9(א)(3) לחוק חופש המידע.
- 21 עוד נטען כי אין בידי המשרד תיעוד מלא לפגישות אלו, וכי מסירת מידע מרוכז כמוצע אינה
- 22 אפשרית.
- 23 20. על רקע הטענות לפגיעה אפשרית בפרטיותו של ראש הממשלה כתוצאה ממסירת המידע על
- 24 פגישותיו עם עורכי דינו, ניתנה החלטה (1.2.21) על צירופו של ראש הממשלה כמשיב לעתירה.
- 25 בתגובתו הצטרף ראש הממשלה לטענה כי מדובר בפגישות פרטיות, החוסות תחת הגנת סעיף
- 26 9(א)(3) לחוק. נטען כי העותרות לא פירטו מה מטרת קבלת המידע ולא הצביעו על עניין ציבורי

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-06-15104 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

1 בחשיפתו, וכי מטרתן ניגוח ראש הממשלה ופגיעה בו, תוך הצגתו כמי שמבלה שעות רבות
2 בענייניו הפרטיים ולא בענייני המדינה וכמי שהזמן שהוא מקדיש למשפטו אינו מאפשר את
3 תפקודו. נטען עוד כי גם אם היו נמסרים מועדי הפגישות שבין ראש הממשלה לבאי כוחו, לא
4 היה בכך כדי להעיד על תוכן השיחות והאם אכן נגעו לתיקים הפלייליים המתנהלים נגד ראש
5 הממשלה, כך שלכל היותר יכולות היו העותרות לערוך "ספקולציה רכילותית", חסרת תועלת
6 לדיון הציבורי.

7 21. נקודת המוצא לדיון היא, כי יש יסוד לטענה, לפיה סעיף 9(א)(3) לחוק חל על העניין. סעיף
8 זה סב על מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות, כמשמעותה בחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-
9 1981 (להלן – חוק הגנת הפרטיות), אלא אם כן הגילוי מותר על פי דין. פגישותיו של ראש
10 הממשלה עם עורכי דינו ביחס להליך פלילי התלוי ועומד בעניינו אינן חלק מתפקידו. בנקודת
11 המוצא, השיג ושיח בין לקוח לבין עורכי דינו אף נתון לחיסיון. במצב זה, סעיפים 2(א)(7), (8) ו
12 – (9) לחוק הגנת הפרטיות, רלוונטיים על פניהם לעניין.

13 22. בכך לא מסתיים הדיון. ראשית, סעיף 18(3) לחוק הגנת הפרטיות קובע כי במשפט פלילי או
14 אזרחי בשל פגיעה בפרטיות תהא זו הגנה טובה, אם בפגיעה היה ענין ציבורי המצדיק אותה
15 בנסיבות העניין. בהקשר זה נקבע כי פרסום שיש בו עניין ציבורי הוא "פרסום שיש לציבור תועלת
16 בידעיתו", למשל בכך שהוא תורם לגיבוש דעתו בעניינים ציבוריים או מסייע לשיפור אורחות
17 חייו (ע"א 439/88 רשם מאגרי מידע נ' ונטורה, פ"ד מח(3) 808 (1994), בפסקה 14 לפסק דינו
18 של כב' השופט ג' בך; ע"פ 11793/05 חברת החדשות הישראלית בע"מ נ' מדינת ישראל
19 (5.4.2006), בפסקה 38 לפסק דינה של כב' השופטת ע' ארבל). הוראה זו אינה חלה במישרין
20 בהליך שבפניי, שאינו משפט פלילי או אזרחי. עם זאת, היא מלמדת כי מנקודת מבטו של חוק
21 הגנת הפרטיות, הפגיעה בפרטיות אינה עומדת בבירורה. למולה, עשוי להיבחן העניין הציבורי
22 הטמון בה.

23 23. שנית, אזכיר כי גם כאשר נמצא כי חל אחד מהסייגים למסירת מידע הקבועים בסעיף 9,
24 וביניהם הסייג שעניינו מידע שגילוי מהווה פגיעה בפרטיות, רשאי בית המשפט, בהתאם לסעיף
25 17(ד) לחוק, "להורות על מתן מידע מבוקש, כולו או חלקו ובתנאים שיקבע, אם לדעתו העניין
26 הציבורי בגילוי המידע, עדיף וגובר על הטעם לדחיית הבקשה, ובלבד שגילוי המידע אינו אסור
27 על פי דין". כפי שנקבע בעניין דרוקר הנ"ל, "מתן עליונות מוחלטת לפרטיותם של עובדי הציבור

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-06-15104 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 – ובני שיחם, תוך התעלמות מן התכליות רבות המשקל שביסוד זכות הציבור לחופש מידע [...] –
- 2 תכליות הניצבות במלוא עוזן מקום בו מוצא בית המשפט עניין ציבורי מהותי בגילוי המידע –
- 3 מנוגדת לכוונת המחוקק ולאיון שיצר" (פסקה 2 לפסק דינו של כב' השופט נ' הנדל; ראו גם
- 4 בפסקה 23 לפסק דינו של כב' השופט מ' מזוז). עוד ציין שם כב' השופט הנדל כי לאיון שיצר
- 5 המחוקק בסעיף 17(ד) לחוק חופש המידע, שורשים בסעיף 18(3) הנ"ל לחוק הגנת הפרטיות.
- 6 24. על העניין הציבורי בפרסום מידע הנוגע להתנהלותו של ראש הממשלה כבר עמדתי לעיל.
- 7 הדברים יפים בעוצמה של ממש גם באשר לנושא הנדון עתה. משך הזמן אותו מקדיש ראש
- 8 הממשלה להליכים המשפטיים המתנהלים בעניינו הוא עניין לגביו מתקיים דיון ציבורי ער ופעיל.
- 9 מדובר בנושא שטמון בו אינטרס ציבורי של ממש. גם בהנחה שלא ניתן לדעת כמה מתוך כלל
- 10 פגישותיו של ראש הממשלה עם עורכי דינו עסקו במשפטו, העניין הציבורי בפרסום המידע נותר
- 11 על כנו. לצד זאת, גם אם יש במסירת נתונים כמותיים מעין אלה, שאינם כוללים מידע לגבי תוכן
- 12 של הפגישות, ממד של פגיעה בפרטיות, זו מצויה בשוליה של הזכות לפרטיות (השוו עניין דרוקר
- 13 הנ"ל, בפסקאות 21 ו-25-26 לפסק הדין). בנסיבות אלה, מסירת המידע המבוקש באופן מרוכז
- 14 כאמור, משקפת איון הולם בין זכותו של ראש הממשלה לפרטיות לבין העניין הציבורי שבפרסום
- 15 המידע.
- 16 25. לטענת המשיבים, ביומנים מושא העתירה אין תיעוד מלא של עניין זה. ברם, חלקיות המידע
- 17 הקיים אינה גורעת מן הרלוונטיות שלו ואינה מצדיקה הימנעות ממסירתו. אני מורה, אפוא,
- 18 למשיבים למסור לעותרות מסמך מרוכז בו יפורטו, ביחס לכל שנה ושנה מהשנים המבוקשות,
- 19 היקף השעות הכולל שהוקדש לפגישות ראש הממשלה עם עורכי דינו. לא יימסר פירוט מעבר
- 20 לכך.
- 21 26. יומנו של מר קרא. אשר ליומנו של השר לשעבר מר קרא. מהמענה לדרישת העותרת 2 עולה
- 22 כי במהלך המחצית הראשונה של שנת 2017 כיהן מר קרא כשר ללא תיק וקיבל שירותים מנהליים
- 23 מהמשיב 1. בהחלטת המשיבה 2 בבקשות העותרות (7.10.19) נכתב כי הואיל והשר קרא סיים
- 24 את כהונתו זה מכבר ולשכתו אינה פעילה עוד, אין בידי המשיבים למסור את המידע המבוקש.
- 25 זאת הן בשל הקשיים המעשיים הנובעים מכך שהגורמים הרלוונטיים לניהול היומן אינם עובדים
- 26 במשרד, הן בשלם לב להקצאת המשאבים שתידרש. לטענת המשיבים, לא ניתן למסור את היומן
- 27 כפי שהוא, בשל האפשרות הסבירה כי מדובר ב"יומן מעורב", הכולל גם מידע פרטי. נטען כי מר

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 15104-06-19 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 קרא לא השיב לפניות אליו, וכי בהיעדר הסכמה מצידו אין סמכות לגורמים ברשות לעיין ביומנו
- 2 לשם בחינת מסירתו, באופן המהווה פגיעה אסורה בפרטיות.
- 3 27. מהחומר שבפניי עולה כי למר קרא ניתנה שורה של הזדמנויות להתייחס לבקשה למסירת
- 4 יומנו, כמפורט להלן:
- 5 (א) על פי האמור בכתב התשובה (פסקה 38), לאחר הגשת העתירה נעשתה פנייה מטעם המשיב
- 6 1 אל מר קרא לצורך קבלת עמדתו בעניין האפשרות לכניסה לתיבת הדוא"ל וייצוא היומן לצורך
- 7 בחינת מסירתו. פנייה זו לא נענתה עד למועד הגשת כתב התשובה (27.7.20).
- 8 (ב) בהודעה מעדכנת מטעם המשיבים (7.1.21) נמסר כי בעקבות הדיון שהתקיים (23.11.20) פנה
- 9 המשרד פעם נוספת למר קרא באמצעות מכתב שנשלח לתיבת הדוא"ל שלו, בו פורטה עמדת בית
- 10 המשפט כפי שהובעה בדיון (לפיה יש מקום על פני הדברים לבחון את היומן ולמסור אותו, תוך
- 11 מתן אפשרות לשר להביע שוב את עמדתו). לאחר שליחת המכתב יצרו גורמי המשרד קשר טלפוני
- 12 עם מר קרא ווידאו את קבלת המכתב. גם לפנייה זו לא ניתן מענה.
- 13 (ג) בהחלטה מיום 1.2.21 קבעתי כי, אף שבנסיבות העניין אין הצדקה למהלך יזום לצירופו של
- 14 מר קרא כמשיב לעתירה, מר קרא יוכל להגיש בקשה מצידו להצטרף להליך, והוריתי למשיבים
- 15 להביא החלטה זו לידיעתו של מר קרא. בהודעת המשיבים (15.2.21) נמסר כי ביום 10.2.21 נשלח
- 16 למר קרא בעניין זה מכתב מטעם המשיב 1, וכי המשיבה 2 וידאה בשיחה טלפונית כי המכתב
- 17 התקבל. לא הוגשה בעקבות זאת כל בקשה מצידו של מר קרא.
- 18 28. מכל המתואר לעיל עולה כי גם לאחר פניות חוזרות ונשנות ומתן הזדמנות לבקש להצטרף
- 19 להליך, לא הובעה כל התנגדות של מר קרא למסירת יומנו. בנסיבות אלה, ובשים לב לעניין
- 20 הציבורי שבמסירת המידע, אין כל הצדקה להמשיך ולמנוע את מסירת היומן בעילה של פגיעה
- 21 בפרטיותו של מר קרא. לכך יש להוסיף כי בדיון שבפניי עלה כי בעבר נמסרו לעותרת 2 יומנים
- 22 של מר קרא, בתפקידו כשר התקשורת (ראו נספח 3 לתגובת העותרות מיום 28.1.21). על רקע
- 23 האמור, ניתנות בזה ההוראות הבאות:
- 24 א. על המשיבים למסור את יומנו של מר קרא לידי העותרות, במתכונת בה נמסרו יומני שרים
- 25 במקרים אחרים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 19-06-15104 הוצאת עתון הארץ בע"מ ואח' נ' משרד ראש הממשלה ואח'

תיק חיצוני:

- 1 ב. אם בטרם מסירת היום ימצא בו מידע אשר הוא מידע פרטי או פוליטי על פניו, הוא יושחר.
- 2 ג. באשר למקרים בהם יתעורר ספק בדבר סיווגו של מידע כמידע פרטי או פוליטי, רשאים
- 3 המשיבים לפנות פעם נוספת אל מר קרא ולבקש את התייחסותו הפרטנית. ככל שזו לא תינתן
- 4 בתוך זמן סביר, יימסר המידע.
- 5 ד. בכל מקרה יהיה על המשיבים למסור את היום, לאחר השלמת התהליך המפורט לעיל, לא
- 6 יאחר מהמועד שנקצב להלן לשם מילוי אחר פסק הדין.
- 7 29. סיכום. העתירה מתקבלת באופן חלקי, בהתאם לאמור בפסקאות 18, 25 ו-28 לעיל. בשם
- 8 לב לפעולות הנדרשות לשם הכנת המידע לצורך מסירתו לעותרות, אני מורה למשיבים להשלים
- 9 את מסירת כלל המידע שנקבע עד ליום 12.9.21. המשיבים 1-2 יישאו בהוצאות משפט של
- 10 העותרות בשיעור האגרה ששולמה, ובשכר טרחת עו"ד בסך של 10,000 ₪. סכום זה מביא
- 11 בחשבון את התוצאה אליה הגעתי, את מכלול הקביעות לעיל, את היקף העבודה שנדרשה בהליך
- 12 זה ואת ההתפתחויות שחלו בעמדות הצדדים מאז הגשת העתירה. אין לצרף לו מע"מ. הוא ישולם
- 13 עד ליום 17.6.21.

ניתן היום, כ"ט אייר תשפ"א, 11 מאי 2021, בהעדר הצדדים.

עודד שחם, שופט

עודד שחם, שופט

16
17

נספח ב'

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-21777 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

לפני כבוד השופט עמית יורם נועם

העותרת הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר)

נגד

המשיבים
1. משרד ראש הממשלה
2. יאיר פינס
3. בנימין נתניהו

נוכחים:

ב"כ העותרת – עו"ד אלעד מן
ב"כ המשיבים – עו"ד ענבל וילנר
נציג מטעם משרד ראש הממשלה – עו"ד אריאל כהן
ב"כ המשיב 3 – עו"ד יוסי כהן

פרוטוקול

השעה 13:32.

ב"כ העותרת: ב"כ המשיב 3 התקשר אליי והודיע לי שיאחר בעשר דקות.

(הפסקה)

המשך דיון בשעה 13:47.

בית המשפט פונה לעו"ד כהן בשאלה – מדוע לא לנקוט בתיק זה על פי פסק דין של כב' השופט שחם, שלא הוגש עליו ערעור, הוא מתווה את אופן הצגת היומנים של ראש הממשלה ושרים בענייני חופש מידע.

עו"ד יוסי כהן: לו המחוקק היה רוצה שכל היומנים של כל השרים יהיו פתוחים, זה מרגיז, במרכז מאגרי מידע, אני לא בטוח שהחוק מתיר את מה שהם עושים. הם אוגרים מידע לא נקודתי, עכשיו בעתירה הקודמת, הם רצו לדעת כמה פעמים ראש הממשלה נפגש עם עורכי דינו. הם למעשה עובדים עם הארץ. אז בזמנו, אמרתי שהארץ, שכל מה שהם רוצים זה כתבה והם עושים את זה. הם אוגרים מידע ואני לא יודע אם זה חוקי, זה משמש אותם רק שהם רוצים. שנית, הזמן הוא גם פרמטר פה. הוא ראש ממשלה לשעבר, הוא אדם עסוק. כאן זה עיתונאות, תקשורת. מה דעתו של בית המשפט שחבל לשבת 20 שעות ויותר, זה משאבים מיותרים, של גחמה של עיתונאים שרוצים פרסום. מה התועלת לציבור? אז הם רצו לדעת על עורכי דין ואפילו לא כתבו. אולי באמת בית המשפט יגבה את זה בהוצאות? זו עבודה ענקית. אני מסכים להצעת בית המשפט, ולבד שחברי יוותר על התכתבויות. אני משאיר לשיקול דעת בית המשפט את שני המכתבים שאני כתבתי ב-25/7/2021 וב-31/8/2021.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-2177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

ב"כ העותרת: אני עומד על הן קבלת היומנים והן על קבלת התכתובות. אין לי התנגדות שבית המשפט יעיין בכתובות במעמד צד אחד.

עו"ד וילנר: להצעת בית המשפט הראשונה, לעניין פסק דין כב' השופט שחם, אני לא מתנגדת. החלק השני, הוא מדבר על חלוקת מכתבים שחברי מבקש, שחוסה לטעמנו תחת 5ב9 – ניהול פנימי, לצורך מה? זה ניהול פנימי, לצורך בקשת המידע שחברי הגיש, זה הכל עניינים טכניים. חלק מהמכתבים זה בעניין יישום של השופט שחם וחלק נוגעים לקדם העתירה שהגישה העותרת בתיק זה והכל על מנת לתת מענה לאותה בקשת חופש מידע. כל המכתבים הללו הינם עניינים טכניים בין משרד רוח"מ לבין עו"ד יוסי כהן, בעניין קבלת החלטה בעניין חופש מידע. חברי יודע כמה מכתבים יש, הוא יודע את טווח התאריכים, גם אם חברי יבקש את התאריכים אפשר לתת לו. עניין הציבור שחברי טוען אליו, מוצה. המידע הרלוונטי נמצא בידיו. חברי פנה בבקשה, קיבל החלטה, הגיש השגה וניתן מענה נוסף שלא ניתן למסור את המידע מטעמים של פרטיות. אסמן בעט הדגשה את החלקים.

עו"ד יוסי כהן: מבקש להוסיף, את הנימוקים להשחרה, לא נסכים. בעתירה, אחת מהסעדים שהם מבקשים זה לא רק את המידע. מצטט מהבקשה.

ב"כ העותרת: במענה לשאלת בית המשפט, ההסבר לכל השחרה מבחינתנו הוא הטעם המהותי להשחרה, וסעיף החוק המאפשר אותה.

עו"ד וילנר: סימנתי בעט. שני מסמכים בענייני הפרטיות סימנתי בעט את הפסקאות הרלוונטיות (מדובר במכתב מיום 14/11/21 ומכתב 1/9/21).

נמסרו לבית המשפט לעיון מכתבי ב"כ המשיב 3 מיום 25/7/21 ומיום 21/8/21. כמו כן, נמסרו מכתבי משרד ראש הממשלה לב"כ המשיב 3 מיום: 22/6/21, 1/8/21, 29/8/21, 1/9/2021, 26/10/21 14/11/21 ו-24/11/21.

ב"כ העותרת: אתייחס באופן מסודר לטענות שחלקן עלו לראשונה היום. אמירה כללית – הגישה שהמשיב 3 מפגין באופן עקבי מאכזבת במיוחד משום שהמשיב 3 הוא זה שחתום כראש ממשלה על חוק חופש מידע בשנת 1998. ועצוב לקרוא את הטיעונים. למעשה, בכל מה שקשור ליומנים. אין מחלוקת מהותית על הצורך למסור יומן, לא רק במקרה של משיב 3 אלא שורה ארוכה של נבחרי ציבור, וזה בא לידי ביטוי בפסק דין של השופט שחם. בנוהל היומנים שהוצע על ידי המדינה בתחילת השנה הזו וגם בפסיקת בית המשפט העליון, למשל פסק דין בעניינו של ראש עיריית קריית גת, יומני בית המשפט העליון.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

אמקד והסביר מדוע לנוכח ההליך הקודם וההליך הנוכחי, במקרה הקונקרטי וממילא בהליך הזה, בהתאם להוראות התקנות, שמורה לעותרת הזכות לקבל את המסמכים האלה ופרטים נוספים הקשורים אליהם מכוח הוראות התקנות.

ב"כ הצדדים: במענה לשאלת בית המשפט, מוסכם לראות את כתבי התגובה ככתבי תשובה.

ב"כ העותרת: מציין שלא צורפו לכתבי הטענות תצהיר ולכן יש קושי בעיקר בעניין המשיב 3. ככל שאין מחלוקות לעניין היומנים, אפשר לצמצם לעניין המכתבים.

עו"ד וילנר: לשאלת בית המשפט, אותו אדם שמוזכר במכתבים אני לא יודע מה הוא יודע או לא. המכתבים אצלו כי הם נשלחו אליו. אני טוענת טענה מקדימה שאני לא צריכה את עמדתו בעניין הפרטיות. לטעמי יש פגיעה בפרטיות ופה נעצתי. אם בית המשפט יורה לי אחרת, אני אפנה אליו.

ב"כ העותרת: אז אפשר לצרף את אותו צד ג'.

עו"ד וילנר: הפרטיות זה כל מה שסימנתי, וזה לא הכל באותו עניין. יש עוד עניינים.

ב"כ העותרת: אני מסכים לראות את כתבי התגובה ככתבי תשובה למרות שאין תצהיר.

ב"כ הצדדים: מוסכם גם שהדיון בעתירה לגופה יתקיים היום.

ב"כ העותרת ממשיך: לצורך הרקע אציין כי במהלך הדיונים בתיק הקודם, דהיינו, התיק שנדון בפני השופט שחם, ולאחר פסק הדין, במהלך הדיון בתיק, התבקשו פעמיים דחיות לעניין יישום פסק הדין וזאת משום שהמשיב 3 לא ביצע את הפעולות שאפשרו או היו צריכות לאפשר את מסירת היומן. חלק מהארכות שהתבקשו גם לצורך מתן התגובות לבית המשפט בהליך הברור, נגעו לאילוצים של בא כוחו. אני מניח שאלו הם העניינים שמוזכרים באותן התכתובות. אנחנו נעזרו דאז להארכות. אנחנו יודעים על מה מדובר, אנחנו לא חושבים שמדובר במידע סודי. אני רוצה את כל המכתב חוץ מהחלקים שבית המשפט יסבור לגביהם שיש פגיעה בפרטיות, כי כל השאר הוא בעל חשיבות לאור ההתנהלות בעקבות פסק הדין הקודם ולקראת מתן היומנים. יותר מזה, פסק הדין של השופט שחם עד היום לא יושם במלואו. בסעיף 18 בפסק הדין הורה השופט שחם שגם יומן 2015 שנמסר במהלך ההליך, בטרם פסק הדין, יימסר מחדש בהתאם להוראות פסק הדין. מסרו בחודש מרץ את 2015, בחודש מאי ניתן פסק הדין, בפסק הדין נמסר איך למסור את היומנים ונאמר שגם יומן 2015 יוגש מחדש בהתאם לאותן הוראות. זה לא בוצע עד היום. גם לגבי יומנים של 2016-2018 בלשון המעטה, מידת שיתוף הפעולה והקידום של העניין הייתה מוגבלת מאוד.

כאשר גם מהנתונים החלקיים שהם מסרו עולה כי במהלך חצי שנה יש 9 התכתבויות שונות, מתחזק האינטרס בחשיפת התוכן של העניינים כדי להבין מה הקושי, הטענות של שני הצדדים – מידת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

1 האכיפה, איזה סנקציות, צעדים שיינקטו, יש בקשות נוספות שתלויות ועומדות. על זה אומרים 5ב9?
2 פה אין עניין לציבור? זה עניין פנימי? אנחנו ציינו בעתירה מה אומרת הפסיקה על 5ב9, מה אומר פרופ'
3 סגל, שעצם זה שמוגשת בקשה מוכיחה שיש עניין לציבור. על מה אנחנו מדברים פה? על פסק דין של
4 מסירת יומנים של ראש הממשלה? שהוא לא מקיים את החוק שהוא חתום עליו בעצמו, שיש עוד
5 בקשות תלויות שהוא לא מתייחס אליהן, וזה המקרה שאין עניין לציבור? לא רק שיש עניין לציבור
6 אלא עניין מוגבר לציבור, במיוחד בתיק זה.
7 אנחנו לא רצים לעתור, ויש שלב של מיצוי, שית, בקשה מול הפרקליטות, הליך של קדם עתירה
8 בבקשות אי מענה זה הליך "נתפר למידותנו" אין מישהו אחר שמתנהל ככה. זה חוסך לכולם.
9 לעניין התכתובות, בכתב הטענות של המשיב 3 לא נכללה כל טענה בעניין הזה. וודאי שלא לעניין 5ב9.
10 הטענות שהוא כן טען ואני יכול להגיש לבית המשפט את הטענות שנטענו בהליך הקודם, בית המשפט
11 יראה שהטענות האלה שנדונו והסנטימנט שלהם מאוד דומה לטענות פה. הטענות האלה, הן בעלות
12 אופן ספרותי ולא משפטי, דרמטי שלא מוגן, הם לא הגישו ערעור והם ידעו למה. הוא מסר בעבר
13 יומנים. אף אחד לא ביקש למסור מידע שחוסה תחת הסייגים, אבל יש דרך לבדוק האם הסייגים
14 תואמים את המידע שמושחר, ולטעמנו האופן היחיד שניתן לעשות זה, זה על ידי בחינה של המשיבים
15 1-2 ואת הבקשות של צד ג' להשחיר מידע מהן. הבחינה צריכה להיעשות באופן עצמאי, ולא לקבל
16 כתורה מסיני כל טענה או קביעה של המשיב 3 או כל צד ג' אחר. כך קובע החוק, יש תהליך שבו צד ג'
17 מעביר הסתייגות והממונה מכריע בהן. ככל שצד ג' לא משתף פעולה עם התהליך, זה לא אמור לפגוע
18 בממונה ולא להכריע בבקשה. לכן, וגם בשים לב לזה שמבחינה טכנית ניתן לייצא באופן מבודד את
19 רשומות היומן, בלא הדואר האלקטרוני, כך שלא ייחשף סוד שיחו של אדם, הם יכולים גם בלי
20 הסכמה גם לעניין התכתובות וגם לעניין היומנים.
21 אנחנו הגשנו השגה, ואז בזנבה של התשובה, אומרים שהם עומדים על 5ב9 ויש גם פרטיות. אי אפשר
22 לטעון טענת פרטיות ריקה. צריך לפנות אולי לצד ג'. הכלל הוא שיש חובה למסור אלא אם כן יש סייג
23 שמאפשר את אי המסירה, במיוחד בסייגים שהפסיקה קבעה לגביהם, ואין שינוי של היועץ המשפטי
24 לממשלה, אין שינוי במצב המשפטי, וחברי יודע שבפסק דין של בן כספית נקבע כי הרשות צריכה
25 לעשות איזון בין הפרטי לבין האינטרס הציבורי, והיא זו שצריכה לעשות את זה.
26 ההתנהלות הנמשכת הזו של המשיב 3 שנמשכת כחוט השני מיומן 2015 ועד יומן 2021, בשני הליכים
27 משפטיים, מדברת בעד עצמה. דחיות גם במסגרת ההליך, בקשות לעיכוב הביצוע, אחרי זה מילוי לא
28 שלם, אחרי זה אי שיתוף פעולה עם בקשות חדשות ובקשות שהיו בקדם עתירה, האם יש צורך להוכיח
29 יותר מזה את החשיבות של בחינה של התהליך הזה והנכונות של מי שהיה ראש ממשלה בישראל
30 לציית להוראות החוק שהוא חתום עליו?
31 לגבי טענות חברי, לעניין שיתוף פעולה מסחרי, מאגרי מידע. מידעיה שיפוטית אפשר ללמוד. העותרת
32 פעילה כעמותה, ללא מטרת רווח משנת 2008. אני מפנה לאמור בעתירה, ואני מבהיר שבקשות חופש
33 מידע והתשובות שלהם מפורסמות על ידי המדינה עצמה וגם חוק הגנת הפרטיות בחלק של מאגרי
34 מידע מחריג פרסומים כאלה, שנעשים על פי דין.
35 לעניין ההוצאות, אני אבקש הוצאות הולמות בנסיבות העניין, ריבוי ההליכים. אמות המידה הן שיעור
36 ההוצאות שנפסקו פעם קודם, הצורך להגיש עתירה נוספת וכן הלאה. לא יכול להיות שהעותרת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

תצטרך "לרדוף" פעם אחר פעם אחרי גורם רב מעלה. אני טוען גם בתיקים אחרים על הצורך לפסוק
הוצאות אישיות ולא להסתפק בהוצאות מטעם המשיבים 1-2. ההוצאות צריכות להיות מוטלות על
המשיב 3 כי הוא לוקח כבני ערובה את משרד ראש הממשלה.

עו"ד וילנר: לעניין היומנים, אני חוזרת על האמור בתגובה המקדמית ועל כתב התשובה. כפי שנאמר
קודם לכן, אנחנו סבורים שיש לקיים את הוראות פסק דינו של כב' השופט שחם. בשונה ממה
שהעותרת מבקשת, אין קביעה שמאפשרת למשיבים 1-2 לייצא את יומן המשיב 3, לבצע השחרות
באופן עצמאי, גם של פגישות פרטיות וכדומה, מבלי המשיב 3 נתן עמדתו או הסכמתו. בית המשפט
יורה לנו, כמו שנעשה בעניינו של השר לשעבר קארה. לעמדתנו, זה יכול להתבצע רק כאשר יש הנחייה
מפורשת של בית המשפט.

לעניין התכתובות, חברי דיבר על העניין הציבורי, נוכח ההליכים הקודמים שהיו, חברי אמר שאולי
יש סנקציות, המכתבים נמצאים בפני בית המשפט, ויש סעיף חוק שמדבר על אירועים בדיוק מהסוג
הזה, הניהול השוטף של המשרד, עניינים טכניים, זה שהמכתב הוא ארוך ויש בו הרבה מלל, יש פה
פרטים טכניים. הנחתי את דעתי מבחינת מועדי התזכורות, כמה תזכורות היו. הוא גם יודע מתי
נמסרו היומנים, הוא היה צד בעתירה ההיא. ככל שיש טענות לעניין התנהלות המשיב, התוכן הוא לא
רלוונטי. אם היה בתוך המכתב מידע שהוא מהותי ולא מה שאנחנו קוראים לו "מידע טכני" אני מבינה
את מה שאומר חברי. לטענתי, זה מידע טכני בלבד לצורך הטיפול בבקשת המידע וכן מספר נקודות
שקשורות לפגיעה בפרטיות. גם פסקי הדין שחברי הפנה אליהם לא רלוונטי לדיון הזה. המכתבים
הללו הם זוטי דברים. אין שם מהות. לטעמנו, לא צריך ואין מקום להפוך את 5ב9 לאות מתה, זה
מסוג המקרים וזה עדיין סעיף בחוק.

בעניין הפרטיות, אני מזכירה שא3 מדבר על מידע שרשות ציבורית לא תמסור ולכן אותו שיקול דעת
שחברי מדבר עליו ב9א משתנה.

חברי אמר שמדיניות היועץ המשפטי לממשלה לא השתנתה והעמדה בעניין דרוקר לא נדונה. העמדה
הייתה שכאשר ממונה על חופש מידע סבור שהמידע שמתבקש ממנו הוא מידע פרטי, שחוסה תחת
9א3, בזו הסתיימה "מלאכתו", הוא לא צריך לבחון עם צד ג', האם המידע פרטי או לא, והוא לא יכול
להפעיל שיקול דעת. בית המשפט יכול לתת הוראות בעניין זה.

לעניין ההוצאות, אנחנו סבורים שבמקרה דן, אין מקום לפסוק הוצאות מהמשיבים 1-2 בכל הנוגע
לתכתובות ניתנה החלטה שהיא מאוזנת ואנחנו עומדים מאחוריה. בכל הנוגע למסירת היומנים, אנחנו
ממלאים אחר פסק הדין של כב' השופט שחם, וככל שבית המשפט ייתן הוראות למשיב 3, נשלים את
מלאכתנו בהתאם לפסק הדין של השופט השחם.

עו"ד יוסי כהן: ראשית, אני ראיתי רק שני מכתבים שלי. יש מכתבים שהם ממוענים אליי, אולי היא
כותבת שם דברים אישיים? אני לא ראיתי אותם. ראיתי מכתב שסותר את מה שחברי טוען. החוק
שמאפשר מתן מידע הוא לא גובר על דין כללי. יש פקודת ראיות ויש חוק של לשכת עורכי הדין,
שמאמץ את סעיף 48 לפקודת הראיות שאומר שלא ימסר מידע או מסמכים שהוחלפו בין עורכי דין
בעניין בא כוחו. דין כללי שחל – לא צריך לכתוב. אני מפנה את בית המשפט לסעיף 48 לפקודת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

הראיות וכן מפנה לסעיף 90 ללשכת עורכי הדין שמאמץ... (מצטט). חלה על היועצת המשפטית של ראש הממשלה חובת סודיות כי זה מכתב שמופנה ללקוח, היא עורכת דין, יש עליה חובות. גם אם היא נתנה בעבר שירות כעורך דין, היא יועצת משפטית, וחל עליה החיסיון. בנוסף, אני מדבר על מכתבים שלי. אני פניתי אליה כעורכת דין. אני מפנה לסעיף 48 לפקודת הראיות (מצטט). מכתב של עורך דין בעניין הלקוח שלו אי אפשר לגלות. לגבי ההוצאות, אני מסכים שצריך לחייב בהוצאות אבל את העמותה הזאת. אני רוצה שהוא יגיש תצהיר, הוא טען טענות בלהט, אבל הן לא נכונות, בכספית רוב העתירה נמחקה. לשאלת בית המשפט, במתווה שבית המשפט הציע, של פסק הדין של השופט שחם, אני מסכים.

בית המשפט : אם כך, מדוע לא הודעת למדינה שאתה מסכים והייתה מתיירת העתירה בעניין הזה?

עו"ד יוסי כהן : הייתה הסכמה אבל הייתה תקלה. אני הסכמתי מיד, על פי אותו מתווה.

בית המשפט : אם כך, מדוע בתגובה המקדמית לא הודעת שאתה מסכים בעניין היומנים על פי אותו מתווה?

עו"ד יוסי כהן : שקראתי את הסעדים, הסעד הזה נבלע בתוך סעדים אחרים שאני מאוד התנגדתי אליהם.

בית המשפט : לאילו סעדים אדוני התנגד?

עו"ד יוסי כהן : מפנה את בית המשפט לסעיף 4, גם טענת העותרת. על המכתבים, אני בכלל לא הבנתי מהעתירה שהוא דורש את חלופת המכתבים. אני לא הבנתי. בסעדים הוא ביקש את מסירת יומניו. זה בכלל לא נכלל בסעדים. בעתירה עצמה, לא עולה שמתבקשים מסמכים. לאחר הפניית בית המשפט לעמוד הרלוונטי, לא היה לי מושג. היה ברור מהתכתובות שלי שאני לא מתנגד למסירת היומנים על פי אותו מתווה. זה המצב שבאים ודורשים בצורה מחוצפת דברים שמקוממים. עכשיו, אני מתנגד למסירת המכתבים בעילה של פרטיות, וגם מכיוון שהמכתבים הם של עורך דין בעניינו של לקוח. מבקש שיינתן פסק דין.

ב"כ העותרת : מבקש להפנות את בית המשפט לסעיף 13.

עו"ד וילנר : בעקבות הערת בית המשפט בעניין הפגיעה בפרטיות שבמכתבים, אני מציגה לב"כ המשיב 3 את המסמכים שהוגשו לבית המשפט וסומנו בהם בעט בצד ימין קטעים הנוגעים לפגיעה בפרטיות.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

עו"ד יוסי כהן: ראיתי את הקטעים שסימנה חברתי. זה פגיעה בפרטיות שלי. אני צד שלישי. זה מידע שלי, שקודם כל הוא לא נכון, זה יכול לפגוע בי וזה פרטי. בית המשפט ירשום לפניו שאנחנו נתנגד. אנחנו לא נסכים. בכל מקרה מדובר בפרטיות. מדובר בפרטיות הן שלי והן של המשיב 3. על פי המבוקש בכתב העתירה הבנתי שמתבקשת תכתובת בינם לבין משרד רוה"מ לבין הפרקליטות ולבין גורמי עמידר בקשר למשיב 3 ולא הבנתי שמדובר בהתכתבות בין המדינה לבין המשיב 3. גם כשהם טענו נוהל פנימי, זה יותר התיישב לי עם זה. אני הופתעתי שאלו מכתבים לפחות בחלקם, שהם שלי.

לגבי תכתובות, אני תומך בגישת חברתי ויש סעיף חוק מפורש וזה נוהל פנימי (אפילו בהליך פלילי, בימ"ש העוסק בעניינים פליליים חמורים, מעולם לא מורה על מסירה של חליפת מכתבים בין עו"ד), ככל שהנחמדות של ביהמ"ש והחיבוק הזה של בוא ותיקח ותפרסם ותקבל, היא הולכת וגודלת – זוהי חוצפה.

בית המשפט: בכתב העתירה במפורש מצוין בסעיפים 14-15 כי מדובר בתכתובות בין המדינה וביניכם.

עו"ד יוסי כהן: אני מודה שלא שמתי לב אבל זה היה צריך להיות מופיע במפורש בסעד.

לגבי שאר הסעדים המבוקשים בעתירה, אנחנו לא מסכימים עליהם.

ב"כ העותרת: ביקשנו כסעדים את היומנים ואת ההתכתבויות.

עו"ד יוסי כהן: כשחברי הסביר שהוא מוחק את הסעד כדלהלן, הוא ביטל את הטעם לביצוע..

ב"כ העותרת: במענה לשאלת בית המשפט, אני שב ומבהיר את כשאמרתי שהטעמים להשחרות הן העילה בחוק והנימוק המהותי כמו: בטחון המדינה, פרטיות ויחסי חוץ. אציין כי לעיתים נוטים לתת פרפרזות.

עו"ד יוסי כהן: מהמכתבים, המותב יכול להסיק מהי הטענה שלי לגבי מדוע היו עיכובים, ככל שהיו. ארצה לומר ברגע הזה הגיע, אצלנו זה היה אולי כמה ימים. אני סומך על בית המשפט שיקרא ושלא היה למעשה מחדל שרובץ לפתחו של המשיב 3. מי שצעד פה צעד עצום וביקש סעדים שאי אפשר לקבל אותם.. תכתובות והשחרה והנמקה מדויקת לסיבת ההשחרה..

בית המשפט: לטענת המדינה העיכוב במענה לעותרת נבע מאי מתן מענה על ידכם.

עו"ד יוסי כהן: באותו הרגע שהודיעו לי מה שהודיעו מבחינת שירות, המחדל רובץ לפתחם.

עו"ד וילנר: שני המכתבים של חברי, הם בעניין יישום פסה"ד של השופט שחם.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-2177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

לשאלת בית המשפט, יש מכתב מה-6.10.21 ועוד מכתב נוסף מה-24.11.21. יש פה שני מכתבים הממוענים לעו"ד יוסי כהן.

עו"ד יוסי כהן: אני חוזר בי מכל מה שאמרתי ואני לא מסכים פה לשום פשרה.

בית המשפט: לא הבנתי שיש פשרה. הצדדים טענו ארוכות. ב"כ המשיב 3 התנגד להמצאת המכתבים, ובעניין היומנים, לא אתנגד למסירת המידע בהתאם לפסה"ד הקודם.

עו"ד יוסי כהן: אני לא יודע על התכתובות הללו כלום. אני שומע מעו"ד וילנר שהיא שלחה לי את התכתובות. קיבלתי את התגובה ב-4.5.22. לעבודה חזרתי רק אתמול. אני צריך לקרוא את התכתובות ולעיין בהם. אני לא רוצה לשמוע שלא עניתי. בעוונותיי את כתב התגובה קראתי בדרכי לפה. אני מבקש להעביר לי את כל התכתובות.

עו"ד וילנר: כתב התגובה נשלח לחברי.

עו"ד יוסי כהן: אבקש שיתאפשר לי לעיין בכל התכתובות ולהשלים טיעוני, ככל שיהיה בכך צורך. ישנו מכתב ובכמה מקומות מוזכר משהו על דירוג. לאחר מכן אני מבקש את התכתובות שהוחלפו במישרין בין המשיב 3 והמזכירות שלו ובין הפרקליטות.

בית המשפט: היו תכתובות נוספות? עלי לברר את זה.

עו"ד יוסי כהן: קיבלתי את התגובה רק אתמול, מכיוון שהוגש רק ערב חג.

בית המשפט: שאלתי במהלך הדיון אם ניתן לראות את כתבי התגובה ככתבי תשובה ונמסרה תשובה חיובית על ידי כל הצדדים. לא אחסום את דרכך לחזור בך מההסכמה כדי לערוך בירורים אלו או אחרים ולהשלים טיעונים והשיבה נדחית.

עו"ד יוסי כהן: אני חושב שעדיין אפשר להציל ולסיים את ההליך. אני מבקש לטעון באופן חופשי, לאחר שחברי יצא מן האולם.

במחשבה שניה, אבקש לקיים דיון נוסף על מנת לערוך בירורים בעניין הבקשה החדשה.

ב"כ העותרת: אני חושב שזה מיותר, אבל בית המשפט יסתכל על האמור בסעיף 13 שמציינת את העניין שהוא כן היה מודע לתכתובות. מפנה לתגובתו מיום 1/5/22, מצטט.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

עו"ד יוסי כהן: ציינתי בכתב התשובה שהוא מבקש התכתבות פנימית וברור שלא מוסרים התכתבות פנימית.

עו"ד וילנר: התגובה שלנו הוגשה ב-3/5 ולכל המאוחר ב-4/5. אם חברי מבקש, אני יכולה למסור לו כבר עתה את המכתבים. לא קיבלנו מענה ממשיב 3 לעניין הבקשה הנוכחית.

עו"ד יוסי כהן: אני רוצה לעשות בדיקה מה קרה פה, אם בכלל זה התעכב ומדוע. אבקש לקבוע מועד דיון נוסף, לצורך השלמת טיעון בעל פה.

ב"כ העותרת: אם הדיון יתמקד רק בשאלת ההוצאות והחלוקה בין נשיאת ההוצאות, אני מסכים, אם לא, אני לא מסכים.

עו"ד וילנר: אני משאירה לשיקול דעת בית המשפט.

ב"כ העותרת: אבקש לקבל את תמצית הטיעון מחברי טרם הדיון.

עו"ד יוסי כהן: משאיר לשיקול דעת בית המשפט.

עו"ד וילנר: למען הסדר הטוב, נעביר לעו"ד כהן את המכתבים שהוא טוען שהוא לא ראה, את כל המסמכים, כבר מחר.

עו"ד יוסי כהן: ככל שהיו התכתבויות בין משרד ראש הממשלה לבין המשיב 3 שלא דרכי, אני מבקש יוצג לי. כוונה להתכתבויות בכל מדיה.

עו"ד וילנר: הגשנו לבית המשפט 9 תכתובות, ישנה תכתובת אחת נוספת לאחר הגשת העתירים מטעם המשיבים 1-2 אל עו"ד כהן, מיום 14/4/2022.

ב"כ העותרת: אנחנו עומדים על מכתב תזכורת זה.

אסיפת המכתבים שהוצגה לבית המשפט מוחזרת למשמורת ב"כ המשיבים 1 – 2 עד לדיון הבא.

החלטה

לבקשת ב"כ המשיב 3, יתאפשר לו להשלים טיעון בישיבה נוספת.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

09 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

1

2

הטיעונים המשלימים יישמעו ביום 26/5/2022 בשעה 12:30.

3

4

לא מצאתי מקום להיעתר לבקשת העותרת, לחייב את המשיב 3 להקדים ולהגיש תמצית דיונים בכתב.

5

6

7

8

ניתנה והודעה היום ח' אייר תשפ"ב, 09/05/2022 במעמד הנוכחים.

9

יורם נועם

יורם נועם, שופט עמית

10

11

12

13

הוקלד על ידי רותם בן זקן

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

26 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

לפני כבוד השופט יורם נועם, שופט עמית

הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר) עמותות

העותרת

נגד

המשיבים

1. משרד ראש הממשלה
2. יאיר פינס - מנכ"ל משרד ראש הממשלה
3. בנימין נתניהו - ראש הממשלה לשעבר, ח"כ בנימין נתניהו

נוכחים:

ב"כ העותרת - עו"ד אלעד מן
ב"כ המשיבים 1-2 - עו"ד ענבל וילנר
ב"כ המשיב 3 - עו"ד יוסי כהן

פרוטוקול

בית המשפט: המשך הדיון נדחה כדי לאפשר לבא כוח משיב 3 להיערך למתן תשובה, בין השאר ביחס לפניות בכתב ולשאלת ההוצאות.

ב"כ המשיבים 1-2: מגישה לבית המשפט את המכתבים שהוצגו בדיון הקודם, בתוספת מכתב שנשלח לאחר העתירה, מה-14.04.2022.

ב"כ המשיב 3: עתה, עשיתי בדיקה רצינית בעיקר בגלל הפניות. קודם כל, חייב להודות שעו"ד אלעד מן, די צודק. הטענות שלו בעתירה, שהוא מפנה למשיבה הן צודקות. אבל, הטענה של המשיבה שהיא מנסה לגולל עלי את האשם, פשוט זהו ניסיון הטעיה חמור. לא בכדי אני אומר זאת, שכנראה מישא במשרד ראש הממשלה, שרק עכשיו נקבע בבג"ץ 5318/21 שהיא הטעתה. נזכור, קודם כל, שיש פה שתי עתירות, שני עניינים: העתירה הקודמת שהסתיימה בפסק דין, והעתירה הנוכחית. אראה עכשיו שבכל מה שקשור לעתירה כאן, במשך שנה ועשרה חודשים משרד ראש הממשלה ניהל תכתובות, 7 פניות וכנראה גם טלפונים, וכלל לא הייתי מודע לכך. אני מבקש, בניגוד להתנגדות שלי האוטומטית, אני מוכן שכל המכתבים יכנסו, במיוחד אותם מכתבים שבהם אני פונה ליועצת המשפטית של משרד ראש הממשלה, ואני מסכים עכשיו. אני מוכן שחליפת המכתבים שנוגעת לתיק הזה, גם למימוש פסק הדין בעתירה הקודמת. אני מסכים להראות אותם, מפני שעיינתי בהם ברצינות. קודם כל, רובם מתייחסים לעתירה הקודמת, כאשר משרד ראש הממשלה הטעה את הפרקליטות, גם כפי שנקבע בבג"ץ. אני מסכים שחליפת המכתבים שבית המשפט קיבל, תוגש ותועבר לעותרת.

בית המשפט: מה לגבי מספר הפרטים הנוגעים לפרטיות?

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

26 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

ב"כ המשיב 3 : בכפוף למחיקת פרטים הנוגעים לפרטיות, ביטחון המדינה וכן הלאה - ברור. בסעיף 11 לעתירה, טוען חברי "בקשותיה של העותרת.... לא נענו..." (מצטט) - כל זה לא ידעתי. כלום. בסעיף 5 לתגובת המשיבים, הם כותבים ואומרים שבא כוח העותרת פנה אליהם, לא אלי. ואז הם אומרים: "בקשות אלו לא זכו למענה... והוגש כתב העתירה" (מצטט). מכל אלה, כל חליפות המכתבים וכל מה שקדם שנה ועשרה חודשים בערך, לפני, לא ידעתי. קיבלתי רק פניה אחת ותזכורת אחת, יידוע, על הגשת העתירה שהוגשה כמה ימים לאחר מכן. המשיבים 1 ו-2 הגישו את הכל. חמור מזה, הם- המשיבים 1 ו-2 אמרו לי בחליפת המכתבים שאני לא יכול לראות את החומר. אני מדבר על העתירה הקודמת, ולכן יעבירו אותו ישר למשיב 3. כאשר אני מבין, שמעתה ואילך, לא אקבל את החומר בגלל הסיווג הביטחוני ולא אקבל ישירות.

בית המשפט : אתה, למעשה, מסכים לעתירת העותרת?

ב"כ המשיב 3 : יש פה שלוש עתירות, גם של יומנים והסתרה. אני מסכים לתכתובות.

בית המשפט : בדיון הקודם הוסכם על המצאת היומנים, על פי המתווה שנקבע בפסק הדין של השופט שחם ובהתאם לנוהל היומנים.

ב"כ העותרת : מסכים וזה תמיד היה מקובל עלי.

בית המשפט : כיום הסכמת גם להגשת המכתבים, ובהתאם להסברים שמסרת?

ב"כ המשיב 3 : נכון. את חליפת המכתבים ביקש חברי, קראתי את העתירה והבנתי את ההיגיון. ההיגיון שלו הוא, שמכיוון שהמשיבים 1 ו-2 פנו אלי פניות רבות ולא נענו, הוא ביקש לראות את הפניות ביננו. אני מסכים כי לא היו דברים מעולם. כל הפניות היו לגבי העתירה הקודמת. מכתבים שאני כותב בזמן אמת, ב-31.08.2021, הכל לגבי פסק הדין הקודם. עו"ד שלומית ברנע מהמכתב מתאריך 01.08.2021, היא כותבת בפסקה 2 שלא אקריא. אדגיש כי יש לי סיווג ואף אחד לא בא לשאול אותי. עו"ד פרגו החליטה שאין לי וקבעה שהיא לא מעבירה אלי. אין לי בעיה שיחשפו הפרטים שנוגעים לטענות בדבר הסיווג הביטחוני שלי, כאשר אני מודיע עכשיו שיש לי את הסיווג. בית המשפט התבקש על תשובה שלי מה-31.08.2021, כל המכתב אני מלין על ההתנהלות.

בית המשפט : מה לגבי שני קטעים שהפרקליטות סמנה כפרטים שנוגעים לפרטיות שנוגעים לראש הממשלה לשעבר?

ב"כ המשיב 3 : ככל שנמסר מידע כזה, בוודאי שאני מבקש שהוא לא ייחשף. הוא ייחשף לבית המשפט.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

26 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

לעניין ההוצאות, כאשר אני מראה לבית המשפט איך משרד ראש הממשלה בונה ו"תופר" לי תיק מבחינת ההוצאות. במקום לומר סליחה, אנו לא מספיקים יש לנו עבודה, אז הם טוענים שראש הממשלה לא השיב. בכתב התגובה שלהם הם כותבים בסעיף 53 בשורה 3: "המשיב לא השיב לפניו... בשלב זה" - אם נערכו אליו פניות בכתב, מן הסתם הם היו מצרפים. לא נערכו. אולי שלחו מיילים. חוץ מפעם אחת שפנו אלי, לא היה כלום. המכתב היחיד ששלחו אלי, השבתי לו. ככה הם בונים תשתית. וגם בסעיף 30, אומרים: "הואיל שהמשיב 3..." פנו למשיב 3 או מי מטעמו, הם לא טענו איך הם הגיעו למשיב 3 או מי מטעמו.

לגבי העניין של ההוצאות, אני לא אומר שצריך להטיל הוצאות. שמגיעים לפשרה, כעקרון שמתפשרים ולא מנהלים הליך, לא מטילים הוצאות. זה מה שאני מכיר בכל תיק. פעם שנייה, אם יש מקום להטיל הוצאות, מבחינתי אלו הוצאות לטובתי. הוא, ב"כ העותרת, וגם משרד ראש הממשלה. ואסביר. יש פסיקה ענפה, שדה חרוש, כשאדם מבקש סעדים ובשלב אומדן ההוצאות, בודקים האם הוא קיבל את כל הסעדים או חלקם. הוא ביקש שלושה סעדים במפורש, פעם אחת לפי הפסיקה; פעם אחת את ההשחרה והנימוק וההסבר להשחרה. זאת אומרת שאם ראש הממשלה היה, נניח, אצל מלך ירדן, אז הוא רוצה את כל ההסבר. זה סעד שהוא מרתיח, כי א-די היה בסעד הזה כדי להכתים את כל העתירה. ב- את חליפת המכתבים. זה לא מגיע לו. הסכמתי לפני משורת הדין כי בדקתי עם הלקוח ועם עצמי ומצאתי שהמכתבים האלו תומכים בטענה שלי שמישהו לא הגיב בזמן.

עוד דבר, למה מגיע לי הוצאות גם מהמדינה? אני עומד על ההוצאות כי אם היו כותבים לי, העותרת או המשיבים, להעביר על פי פסק הדין, את היומנים בהתאם לפסק הדין – לא הייתי מתנגד. אם זה בהתאם לפסק דין שקבע את הנורמות, תעבירו. אבל, שמגישים לי בקשה עם כל חליפת המכתבים שלא ידעתי עליהם, ולא ידעתי גם מה חלף ביניהם לא קיבלתי את כולם. מה שנשלח אלי, נשלח אלי. אלו מכתבים שנוגעים לעתירה הקודמת. בקשר לעתירה הזו, אני מדגיש, כי קיבלתי מכתב אחד, פניה אחת ויידוע על כתב העתירה שהוגשה בחודש מרץ.

בית המשפט: אני מזכיר לאדוני כי העותרת רצתה את המכתב הקודם בנוגע לפסק הדין, וידעת מה כתוב שם?

ב"כ המשיב 3: אני לא זוכר.

ב"כ המשיבים 1-2: אני חייבת לומר שאני לא פחות מופתעת מהטענות של חברי. אני כרגע בעניין ההוצאות. כל הקטע של המכתבים והיומנים כבר דנו בדיון הקודם ואין לי מה להוסיף. ביומנים הגענו להסכמה ובעניין המכתבים טענו.

בית המשפט: האם למן הרגע שהמשיב 3 חושב שהוא צריך לעשות שימוש במכתבים, לא תהיה מניעה? ואתם עדיין אומרים שיש מניעה לחשוף את המכתבים לעותרת. המשיב 3 יכול למסור אותם לעותרת. תשיבי לטיעון שיש כאן צד שקיבל את המכתבים.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

26 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

ב"כ המשיבים 1-2 : הסעיף מתחיל על ההתנהלות. מלכתחילה, זה לא סוד. אני לא שולטת במה שעושה המשיב 3, אני לא מייצגת אותו ואני לא יכולה למנוע מהם מה שנכון להם לעשות. אני מייצגת את הרשות המנהלית.

בית המשפט : העותרת ביקשה לחשוף את המכתבים כדי להראות את ההתנהלות בזיקה ליישום פסק הדין הקודם וגם בזיקה לבקשה הנוכחית, בנסיבות הספציפיות שפרט עו"ד מן. היום, מצטרף לבקשתו, למעשה, גם בא כוח המשיב 3 שכן גם הוא רוצה להראות את ההתנהלות של משרד ראש הממשלה רק מזווית אחרת. ולכן, יש לנו כבר אלמנט נוסף של חשיבות, כאשר את יוצרת כרגע "עננה" שלא לחשוף לציבור את המכתבים, כשטענת בדיון הקודם שהמכתבים עצמם מצדיקים הטלת הוצאות, דווקא על המשיב 3. מציע לך לשקול את עמדתך, פעם נוספת. בנסיבות שביקשתם להטיל הוצאות, בין היתר על סמך התנהלות להוצאת המכתבים, כאשר הן העותרת והן המשיב 3 מבקשים לחשוף את המסמכים, האם אתם עומדים על כך שרק בשל העדר עניין ציבורי ופגיעה ב"התנהלות" הרשות המנהלית, בנסיבות הקונקרטיות, שאין לחשוף את המסמכים?

ב"כ המשיבים 1-2 : שמעתי ואענה. מכיוון שחברי בעמדתו עכשיו, הפתיע אותי כי היא סותרת את עמדתו בדיון הקודם, ארצה כמה דקות לחשוב על העניין ואשיב לבית המשפט בצורה עניינית ומסודרת. זה לא שיקול דעת שלי בלבד. איני יכולה לטעון חופשי משום שזו עמדה שהוצגה לאחר התייעצות. העמדה שהוצגה על ידי המשיבות 1 ו-2 לבית המשפט, וגם לחברי, גובשה בין היתר לאחר התייעצות עם הגורמים הרלוונטיים לחקיקה, וכאשר בית המשפט מציע לי לשקול את עמדתי בשנית, ולוותר על הטענות.

בית המשפט : אינני מציע לך לשקול את עמדתך בשנית, רק שאלתי את השאלה האם אתם עומדים על עמדתכם או לא. אין בכוונתי להמליץ העליתי את הדברים כשאלה והדברים יהיו בפסק הדין.

ב"כ המשיבים 1-2 : ככל שאעמוד על דעתי, יהיו לכך השלכות. אני מבקשת הפסקה. אחדד, לאחר ששמעתי את דברי חברי, שהפתיעו אותי, אבקש מספר דקות להתייעץ בעניין.

-לאחר הפסקה-

ב"כ המשיבים 1-2 : באשר לחשיפת המכתבים, לאחר שהתייעצנו בנושא אנחנו סבורים שבנסיבות העניין הקונקרטיות, כאשר בא כוח המשיב 3 – שהוא למעשה האדם שאליו ממוענים המכתבים והוא גם זה שמשיב להם – טוען בפני בית המשפט כעת ולראשונה, שיש צורך בחשיפת המכתבים מטעמים כאלה ואחרים, יש מקום בנסיבות הללו, ובלבד לטעמנו, להעתר לבקשת העותרת בעניין זה. כאשר אדגיש שאנחנו לא חוזרים בנו מטענותינו המשפטיות בעניין זה ואנו עומדים עליהם. אנו סבורים שמכתבים מהסוג הזה נועדו לצורך ניהולה הפנימי של הרשות, ואגב טיפול בבקשות מידע משתוכנן מלמד עליהם שאין בהן עניין לציבור. כאשר, מספר מכתבים והמועדים שלהם נמסרו פורסמו מבעוד

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

26 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

מועד. נזכיר שיש את המכתבים שבהם עולה שאלת הפרטיות של משיב 3, ולכן אני שבה ואומרת שבנסיבות העניין ניתן לחשוף את המכתבים מלבד הקטעים שנוגעים לפרטיות המשיב 3. בנוגע ההוצאות, טענות חברי - בא כוח המשיב 3 - באשר לעובדה שהמשיבים 1 ו-2, לכאורה, הטעו את בית המשפט וכי צריך להטיל הוצאות על המשיבים 1 ו-2 לטובת המשיב 3, טענות אלו משוללות כל יסוד ואין להן כל אחיזה במציאות. ראשית, כפי שניתן לראות בעתירה, ואין לנו מחלוקת על כך, בסעיף 11- הפניות של העותרת התחילו עוד בזמן כהונתו של המשיב 3 כראש הממשלה, ולכן בוודאי לא נמסרו לבא כוח המשיב 3, מאחר וההתנהלות במצבים מסוג כזה הם מול לשכת ראש הממשלה ולא מול עורך דינו של המשיב 3.

בית המשפט: האם המשיב 3 ידע על זה?

ב"כ המשיבים 1-2: בוודאי. בתחילת הדרך הפניות של העותרת לקבלת היומנים נשלחו למשרד ראש הממשלה, בזמן שהמשיב 3 היה ראש הממשלה. הלשכה המשפטית של משרד ראש הממשלה הטעתה אותו ולא יידעה אותו על הפניות האלו? ככל שזה המצב, אתן תצהיר בעניין זה. אני מפנה למכתב מיום 01.09 פסקה מס' 2: "ביום 17.06...".

בית המשפט: לא אכתוב פסק דין בעניין ההפניות.

ב"כ המשיב 3: הכל זה על היומנים, בפסק דין הקודם. זה שייך ליומנים קודמים, הטעו אותה.

ב"כ המשיבים 1-2: שחברי אומר שלא פנו אליו, אני אומרת פנו ללשכה. ב-06.10 יש מכתב ידוע בנוגע לקדם עתירה, מענה למכתב זה לא ניתן. ב-24.11 יש תזכורת נוספת, והכל נוגע ליומנים שאנו עוסקים בהם היום. תשובה למכתב זה, לא ניתנה. התשובות של חברי שהוא מדבר עליהם, זה נוגע ליישום פסק הדין הקודם. אומרים המשיבים 1 ו-2 ואנו עומדים על עמדתנו, שעשינו פניות ולא קיבלנו מענה וזה עיכב אותנו בביצוע או במתן מענה לבקשות ולא אפשר לנו בביצוע. בסוף כל מכתב שנשלח למשיב 3 שככל והוא לא מייצג את משיב 3 שידוע לנו. ב- אמרנו לו שישלח לנו הודעה שהוא מייצג אותו. המשיב 3 מעיד שהוגשה תגובה מקדמית. התגובה המקדמית אמרה אני מתנגד למסירת היומנים באופן פוזיטיבי.

נקודה הבאה, בקשר למה אני עושה אם אני לא מקבלת מענה ממשיב 3, מפנה לתגובה המקדמית, שהובאה בעמדתנו לפסק דינו של השופט שחם. זו עמדתנו המשפטית בעמדה זו, שאסור לנו לתת באופן יזום. מכלול נסיבות הללו, מלמד על כך שטענות חברי, בא כוח המשיב 3, שאנחנו מטעים את בית המשפט, אין להם על מה להסתמך. כי כל פעם המשיב 3 או בא כוחו, הסכימו כל פעם למסירת היומנים, גם היא משוללת כל יסוד. גם הטענה שהמכתב האחד שנשלח בעניין קדם העתירה, הוא השיב שאין בפניו שום ראיה על תשובה, ונשלח שני מכתבים.

בית המשפט: את לא חולקת על תשלום הוצאות לעותרת, המחלוקת היא מי מהמשיבים משלם.

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

26 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

ב"כ המשיבים 1-2: כן, וגם את היחס בין הצדדים. חברי צודק בעובדה שהגיש בקשה ולא ניתן לו מענה.

ב"כ המשיב 3: חברתי הודתה, למעשה, כאן בפעם הראשונה שהם התנהלו מול לשכת ראש הממשלה זמן רב. הסיפור הזה התחיל לפני שנה ועשרה חודשים. אני לא מכיר משרד, ובטח לא משרד ראש הממשלה, שמתנהל ואין לו תקשורת, תאריכים או זכר בהתנהלות שלא הוצגה כל ראיה לטענות חברתי. זה חמור, שכבר בהליך בסופו, לפני בית המשפט מכובד בעניינים מנהלים מעלים טענה, שאם היא נכונה זה חמור ואם היא לא נכונה זה עוד יותר חמור. זה אחד. ב-01.08, אמרתי זאת ואדגיש, הם מודיעים לי שיותר, בגלל הסיווג הביטחוני, הם לא מראים לי יותר את היומנים כי אין לי סיווג, אני אומר שחבל שאני לא יכול להעיד על כך, באותו הרגע הבנתי שתהיה התנהלות ביניהם. בדקתי, בדיעבד, שהיה איזה טלפון והעבירו דרך מנהל הלשכה איזה מסר, אין לי מושג מה קרה עם זה. בטח ובטח שלא יצא המכתב.

עוד דבר. נניח שב-06.10 פנו אלי פעם ראשונה, אחרי שנה ועשרה חודשים של התנהלות, ונניח שלא עניתי. אז בית המשפט שאל, ובצדק, איפה המכתב. המכתב שלאחריו זה לאחר שהוגשה העתירה. לכן, עצם העובדה שלא פנו אלי ואין להם שום ראיה שפנו לראש הממשלה, היא אומרת מי צריך לשאת בהוצאות ומי צריך לקבל אותם.

בית המשפט: בבקשות נוספות של העותרת בעניין יומנים של בעלי תפקידים לשעבר, יתכן ויש מקום לשקול להוסיף משפט לנמען שככל שהוא לא יגיב ותוגש עתירה, ותתבקשנה ההוצאות, קיימת אפשרות שאלו תושתנה עליו ככל והדבר נובע ממחדלו.

ב"כ המשיבים 1-2: אעביר את זה הלאה.

ב"כ העותרת: שבית המשפט קבע את הדיון, בפעם הקודמת, חשבתי לתומי שזה מיותר. הדיון הזה היה דוגמא ומופת לצורך שהדגיש את חשיבות העתירה והעותרת. ואני מודה על כך גם לחבריי. אתייחס במשפט למה שאמרה חברתי בסעיף 9(ב)5 ואוסיף שהעותרת כופרת. אני כופר בעמדה הזו וחושב ש-9(ב)5 לא מתאים למקרה זה, בוודאי לאחר מה שהתגלה היום, וכמעט לא מתאים בכלל. לשאלת ההוצאות, אזכיר שתי תובנות במשפט הרומי: האחת - שניים רבים השלישי מנצח, השנייה - לפעמים כולם צודקים. אסביר, כי אין ספק בצד של המשיבים שיש צורך בהטלת הוצאות. אין מחלוקת שצריכות להיות פה מוטלות הוצאות, במיוחד שמלוא הסעדים התקבלו ומלוא הסעדים התקבלו לאחר התנגדות, חצי של הפרקליטות מתוך כורח. הכורח שהם מציינים אנו כופרים בו. אני לא חושד שזהו פסק דינו של השופט שחם, או בית משפט העליון והפסיקות הנוהגות בו או אפילו עמדתו של היועץ המשפטי של הממשלה עצמו. דהיינו, הפסיקה קובעת שהרשות, אחרי שנועצה בצד ג', צריכה לראות בתשובתו כהתנגדות, ואז להחליט בבקשה. היא יכולה להחליט בחומר, בניגוד

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

26 מאי 2022

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת
(ע"ר) נ' משרד ראש הממשלה/המשרד הראשי ואח'

לפרטיות. אסביר גם למה. אם יש טענה של פרטיות, מצד ג', מישהו צריך להכריע בה, הוא לא יכול
בעניינים קשורות. הם עוצמים עיניים ורצים לבית משפט.

בית המשפט: מה הם היו צריכים לעשות בו?

ב"כ העותרת: אם משיב 3 לא עונה, צריכים לראות בהתנגדות שלו כהתנגדות כללית ולעבור לחומרים.
לומר האם זה בטחון לטעמנו ומוחקים. מה היה הסיפור עם השר קרא? הוא לא ענה ולא ענה, ידע על
הפרטיות. הם הגישו עמדה לבית המשפט העליון, בתיק של דרוקר, והעמדה הזו לא נדונה. הייתה שם
עמדה הפוכה של חופש המידע ולא צריך להכריע בזה בתיק זה. בתיק זה, אחרי שהיה פסק דין חלוט
על מסירת יומנים והיה ברור יש בעיה במסירת היומנים, ויש עניין ציבורי, ושהוגשו, טרם שניתן פסק
הדין הקודם הבקשות האלו והוגשה גם עתירה וכולם ידעו עליהם, כולל המשיב 3 ובא כוחו- אני חושב
שיש טעם במצבור הנסיבות האלו בהטלת הוצאות משמעותיות, שרובן ייחסו למשיב 3.

ב"כ המשיב 3: טענות הפרקליטות לעניין העקרוני למסירת מסמכים מבוססות, מוצדקות. גם טענה
של חיסיון זה חליפת מסמכים בין עורכי דין.

ב"כ העותרת: הם לא טוענים את זה.

ב"כ המשיב 3: א- הסכמנו, לפני משורת הדין, לחשוף במקרה ספציפי זה את המסמכים כדי שהוא
יעיין בהם ותנוח דעתו לגבי המחלוקת. ב- חברתי צודקת ב-100%. אלו חליפת מכתבים בין עורכי דין.
זהו נוהל פנימי בין עורכי דין. ג- אין עילה להראות את זה, פרט לעובדה שהתנהלות הפרקליטות
מוכחת.

החלטה

פסק הדין יישלח לצדדים.

ניתנה והודעה היום כ"ה אייר תשפ"ב, 26/05/2022, במעמד הנוכחים.

יורם נועם, שופט עמית

הוקלד על ידי אודליה אליהו

נספח ג'

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת נ' משרד ראש הממשלה ואח'

לפני כב' השופט י' נועם, שופט עמית

העותרת:

הצלחה - לקידום חברה הוגנת (ע"ר)

ע"י ב"כ עו"ד אלעד מן

נגד

המשיבים:

1. משרד ראש הממשלה

2. יאיר פינס, מנכ"ל משרד ראש הממשלה

שניהם באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

3. ראש הממשלה לשעבר, ח"כ בנימין נתניהו

ע"י ב"כ עו"ד ד"ר יוסי כהן

פסק דין

1. על-יסוד הסכמת הצדדים, ימציאו המשיבים לעותרת, בתוך 90 ימים מהיום, את יומניו של ראש הממשלה לשעבר, משיב 3, משנת 2019 ועד לתום כהונתו כראש ממשלה, בכפוף לביצוע "השחרות" כדין בהתאם לסייגים המנויים בחוק חופש המידע, התשנ"ח-1998, ואגב ציון הסייג הרלבנטי בחוק שעליו נסמכות ה"השחרות"; זאת בהתאם למתווה שנקבע בפסק-הדין הקודם בין הצדדים בעניין יומני משיב 3 לשנים 2016-2018 (עת"מ (י-ם) 19-06-15104 הוצאת עיתון הארץ בע"מ ואח' משרד ראש הממשלה (11.5.21)).
2. בנוסף, בהסכמת המשיבים - ולשיטתם לפנים משורת הדין בלבד ובשל הנסיבות המיוחדות והקונקרטיות - יימסרו משיבים 1 ו-2 לעותרת, בתוך 30 יום מהיום, את התכתובות שנוהלו ביניהם לבין ב"כ משיב 3, הן בעניין יישום פסק-הדין הקודם, והן בדבר הבקשה לקבלת

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת נ' משרד ראש הממשלה ואח'

1 היומנים משנת 2019 ואילך; זאת בכפוף לביצוע "השחרות" של נושאים הקשורים בפרטיותו של
2 משיב 3, שאוזכרו במכתבים.

3

4 3. מכאן למחלוקת בסוגיית הוצאות המשפט. העותרת נאלצה להגיש העתירה לאחר
5 ששמונה בקשות בכתב, חוזרות ונשנות, ובכללן פנייה לפרקליטות ב"קדם עתירה", שנשלחו
6 למשיבים 1 ו-2 במשך תקופה ארוכה של כשנתיים - מראשית שנת 2000 ועד לשלהי שנת 2021
7 - לא נענו כלל. לא נטען וממילא לא הוכח, כי משיב 3 היה מודע להגשת הבקשה הנדונה במהלך
8 התקופה הממושכת שקדמה לפנייה ב"קדם עתירה" בשלהי שנת 2021. בעניין הפניות אליו מטעם
9 משרד ראש הממשלה, הוצגו שני מכתבים בלבד, שנשלחו לבא-כוחו ביום 6.10.21 וביום
10 24.11.21, לאחר הגשת "קדם העתירה", ואשר בהם נשאל, האם הוא מייצג את משיב 3, והאם
11 המשיב מעוניין שיעבירו לו את היומנים לצורך סימון פגישות פרטיות ו/או פוליטיות, בטרם
12 תחילת בדיקתם על-ידי גורמי המשרד. היעדר תשובה מב"כ משיב 3 לשתי השאלות שהופנו אליו
13 במכתבים האחרונים, לא הצדיק הימנעות המשרד ממתן מענה כלשהו לפניות העותרת בבקשת
14 המידע במשך למעלה משנתיים עד למועד הגשת העתירה; ואף לא מקים עילה לחיוב עותר 3
15 בהוצאות בגין איחור ממושך זה. אמנם בתגובתו המקדמית התנגד משיב 3 למסירת המידע בעניין
16 היומנים; ואולם, במהלך הדיון בעתירה הסכים, כאמור, למסירת המידע. לפיכך, ובהתחשב
17 במכלול הנסיבות, ישלם משיב 1, משרד ראש הממשלה, לעותרת שכר טרחת עו"ד בסך כולל של
18 8,000 ש"ח, וכן את הסכום הבסיסי של האגרה שלא יוחזר לעותרת על-ידי בית-המשפט, בצירוף
19 הפרשי הצמדה וריבית כחוק מיום תשלום האגרה.

20

21 4. האגרה תוחזר לעותרת, למעט הסכום הבסיסי הקבוע בתקנות.

22

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים

עת"מ 22-03-21177 הצלחה - לקידום חברה הוגנת נ' משרד ראש הממשלה ואח'

1

2 5. מזכירות בית-המשפט תמציא עותקים מפסק-הדין לצדדים, ותמסור לפרקליטות את

3 המעטפה עם ההתכתבויות שהוצגו כמעמד צד אחד במהלך הדיון.

4

5 ניתן היום, כ"ט באייר תשפ"ב, 30 במאי 2022, בהיעדר הצדדים.

6

7
8

יורם נועם, שופט עמית

